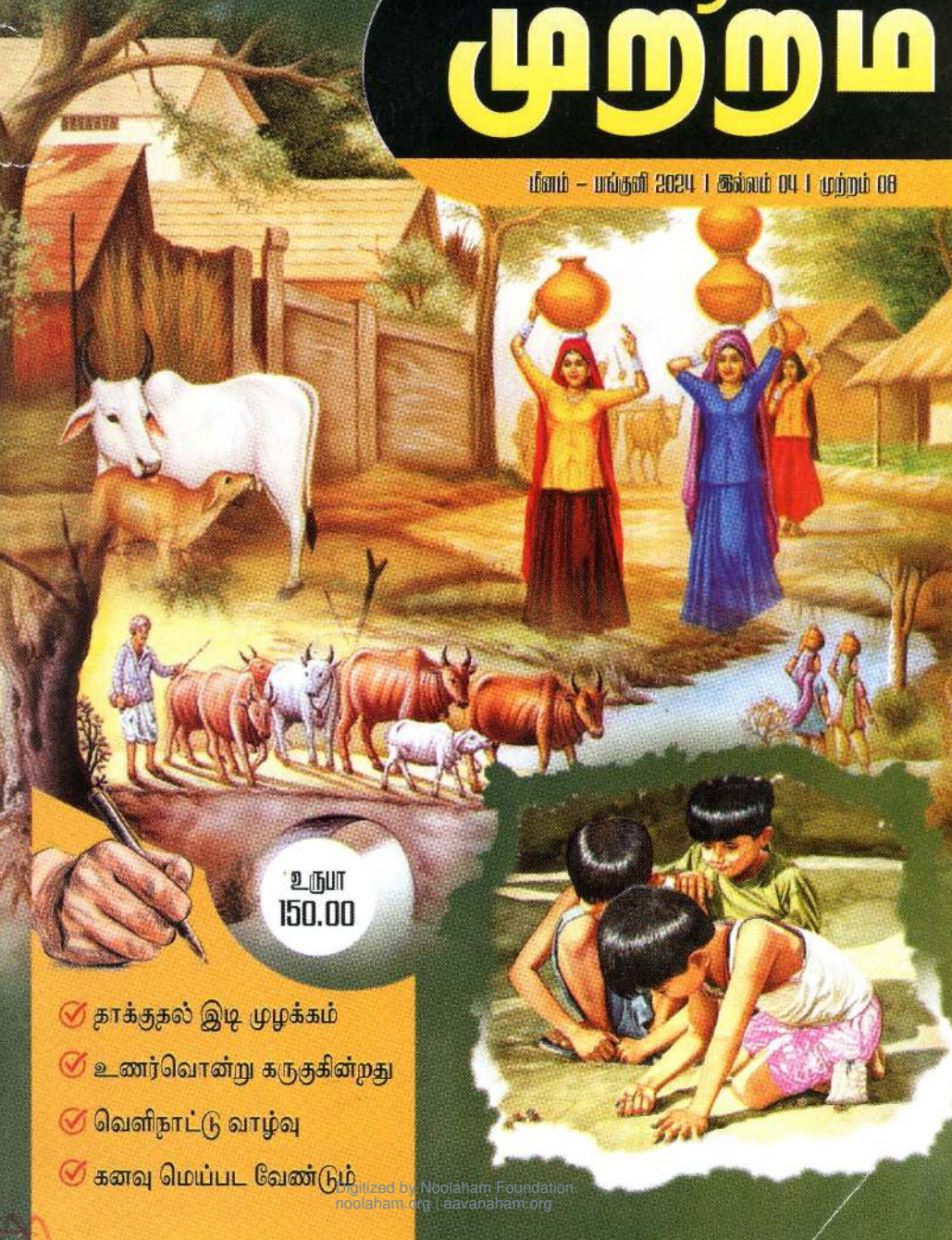

“அறிவைத் தந்திட துடிக்கும் தமிழ்த் திங்கள் ஏடு”

நம்மட முற்றம்

மீளம் - பங்குனி 2024 | இலவம் 04 | முற்றம் 08

உருபா
150.00

- ✓ தாக்குதல் இடி முழக்கம்
- ✓ உணர்வொன்று கருதகின்றது
- ✓ வெளிநாட்டு வாழ்வு
- ✓ கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்

Distributor for

deli
PRODUCTS

JK COPIER
PHOTOCOPY PAPER

i copier
Premium Multipurpose Paper

SINAsSPECTRA
COLOUR PHOTO COPY PAPER

TEN
Ball Pens & Cx books

NATARAJ
PRODUCTS

POIHAI PRINTING PRESS

- Office stationery
- Student Stationery
- Printing Ink & toners
- Papers & Boards
- Printing Accessories
- Binding Atccessories
- Rubber Stamp Materials
- Computer Forms
- Thermal Papers
- Quilty input goods
- Other Stationery Items

📍 Mill Road, Vavuniya.
✉ pntstationery@gmail.com

📘 [pntstationery](http://pntstationery.org)

📍 Kandasamy Kovil Road, Vavuniya.

✉ poihaiprinting@gmail.com

✉ poihaipc@gmail.com

📘 [poihaiprinting](http://poihaiprinting.org)

☎ 024 2229632, 0762647167

☎ 024 2228088 / 077 3747 167

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

“அறிவைத் தந்திடத் துடிக்கும்
தமிழ்த் திங்கள் ஏடு”

நம்மட முற்றம்

மீனம் (பங்குனி) 2024
இஸ்லம் 04 | முற்றம் 08
உருபா - 150.00

முதன்மை ஆசிரியர்

திரு. கதிர். திருச்செல்வம்

ஆசிரியர் குழு

திரு. அ. ரவீந்திரன்
திருமதி. சுஜந்தினி யுவராஜா
ஜனாப். ஹ. மு. மு. மனசூர்
ஜனாபா. மர்ளியா சக்காப்
திரு. வ. மகேஸ்வரன்
செல்வி. ரொஷானி ரவீந்திரன்
திரு. இரா. இரத்தினசிங்கம்

தொடர்புகளுக்கு :

“நம்மட முற்றம்”

48/116, விநாயகர்புரம்,
கண்டித்தெரு,
திருகோணமலை

தொலைபேசி : 077 2908990

மின்னஞ்சல்
nammadamuttam20@gmail.com

உள்ளே...

பக்கம்

1. ஆசிரிய தலைப்பு	2
2. உணர்வொன்று கருதுகின்றது	4
3. இலையின் சரிதம்	9
4. தமிழ் இலக்கியத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு பெறும் முக்கியத்துவம்	10
5. சிறைகள்	16
6. எல்லைகல்லாய்ப் புத்தபிரான்	17
7. மிதிவண்டிக் கடைப் பொன்றாசாவும் பவளமும்	18
8. வெளிநாட்டு வாழ்வு	23
9. கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்	24
10. இரவில் இரைகள் கொலையாளிகள்	27
11. தாய்மையற்றவளின் மடல்	28
12. ஊழ்வினை	29
13. புத்தரின் நகைச்சுவை	33
14. காலநதி	34
15. குறுகவிதைகள்	35
16. தமிழ் அறிவோம்	39
17. தாக்குதல் இடிமுழக்கம் (தொடர் 08)	40
18. நியாயப்படுத்தும் வன்முறை	44
19. சாதனைப் பெண்கள்	45
20. கணித வடிவவியல் மேதை யூக்லிட் (Euclid)	46
21. மார்க்சிய இயங்கியல்	47
22. பிரபஞ்சமே பேராற்றலே	51
23. புளியாங்குளம் தமிழ் கல்வெட்டும் முள்ளியவளை குடிமனை அழியாடுகளும்	52
24. உறைவினைத் தேடி	56
25. உனக்கு முகவரி தருகிறேன்	59
26. வடிகால்	60
27. ஐந்தாம்தர புலமைப்பரிசில் தேர்வு யாருக்குத் தேவை...??	62

இலக்கியச் செயற்பாடுகள் செழுமையடைய தனியான குழுமங்கள் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட முன்வரவேண்டும்.

தமிழ் பேசுவோர் வாழுகின்ற பெரும்பாகங்களில் (பிரதேசங்களில்) நடைபெறுகின்ற இலக்கிய நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றுக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையானது தற்போதைய காலங்களில் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நிலையானது தொடருமாக இருந்தால் தமிழ் பேசுவோர் வாழுகின்ற பெரும்பாகங்களின் (பிரதேசங்களின்) இலக்கிய செயற்பாடுகள் முற்றுமுழுதாக எதிர்காலத்தில் நின்றுவிடுகின்ற நிலைக்குச் சென்றுவிடுமோ என்ற அச்சம் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு எழுந்துள்ளதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

“கலந்து கொள்ளாதவர்களை எண்ணி கலந்து கொண்டிருப்பவர்களிடம் நொந்துகொள்ளும் செயற்பாடுகள்” அநேகமாக எல்லா நிகழ்வுகளிலும் நடைபெறுகின்ற விடயமாகி வருகின்றது. எனினும் சில நிகழ்வுகள் விதிவிலக்காக அதிக எண்ணிக்கையானவர்களுடன் நடைபெறுவதனைக் காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை. அவை எவ்வாறான நிகழ்வுகள் என்று பார்க்கின்ற போது சிலரது பொத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வுகளைச் சொல்லலாம். அவ்வாறான நிகழ்வுகள் பொத்தகத்தை எழுதியவரது ஏறத்தாள ஒரு குடும்ப நிகழ்வு போன்றுதான் இருக்கின்றன. பொத்தக ஆசிரியரது உறவினர்களும் அவர்களது நண்பர்களும் கலந்து கொள்கின்ற நிகழ்வாகவே அதனை நோக்க முடியும்.

எனில், இலக்கியப் பரப்பில் எங்கோ தவறு நடக்கின்றது என்பதனை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் மாவட்டம் தோறும் கூடிக் கலந்துரையாடி தீர்வுகாண வேண்டிய நிலைக்குச் செல்வது கட்டாயமாகின்றது.. ஆனால் அம்பாறை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இலக்கிய நிகழ்வுகளில் அதிகமான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்து கொள்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் ஏன் அதிகளவானவர்கள் கலந்து கொள்கின்றார்கள் என்பதனை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏனைய மாவட்ட இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு இருக்கின்றது.

பொதுவாக நிகழ்வுகள் தொடர்பாக நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்பவர்களால் குற்றச்சாட்டுகளும் குறைகளும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

- நிகழ்வுகள் உரிய நேரத்தில் தொடங்கப்படுவதில்லை.
- நிகழ்வுகள் உரிய நேரத்தில் முடிக்கப்படாமல் நீண்ட நேரம் நடத்தப்படுகின்றன.
- உரை நிகழ்த்துபவர்களது உரைகள் தயார்ப்படுத்தப்படாமலும் கேட்பதற்கு ஏற்றவகையில் சுவாரசியமாக இல்லாமலும் இருக்கின்றன..

- வயதானவர்கள் புதியவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுக்காமல் தாங்களே அனைத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.
- பிரபலமானவர்கள் தங்களை நிகழ்வின் ஓர் அங்கமாக அழைத்தால் மாத்திரமே கலந்துகொள்வதும் அவர்கள் பங்கேற்புனர்களாக கலந்துகொள்ளாது விடுதலும்.
- சில இடங்களில் தொகுப்பாளர்கள் ஒவ்வொரு உரை முடிவிலும் உரைக்கான விளக்கம் கொடுப்பதுடன் அதிகளவான நேரத்தை தேவையற்ற விதத்தில் எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள்.
- ஒரு நிகழ்வில் இன்னொரு நிகழ்வினை அறிவிக்காமலே நடத்துதல்.

இவ்வாறு குற்றச்சாட்டுகளும் குறைகளும் நீண்டு செல்கின்றன.

இவற்றில் உண்மைகள் இல்லாமல் இல்லை. இவற்றினை இலக்கிச் செயற்பாட்டாளர்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் சிறிய அளவில் கூடி இலக்கியக் கலந்துரையாடல்களை நடத்துதல் எதிர்கால இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு உரமூட்டும் என நம்புகின்றோம்.

“நம்மட முற்றம்” ஆய்வுச் செயற்பாடாக சிறிய அளவிலான (பத்து தொடக்கம் பதினைந்து பேர்) இலக்கியக் கலந்துரையாடல்களை நடத்தியது. அதில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியும் தெரிகிறது. அவ்வாறான செயற்பாடுகளில்தான் மேற்படி குற்றச்சாட்டுகளும் குறைகளும் தெரிவிக்கப்பட்டதுடன் பங்கேற்பவர்கள் அனைவரும் பங்காளர்களாக மாறும் நிலையினையும் காணக்கூடியதாக இருந்ததுடன் அனைவரும் ஆர்வமுடன் அடுத்த நிகழ்விலும் பங்கேற்கும் மனப்பாங்குடனும் காணப்பட்டனர்..

ஒவ்வொரு பெரும்பாகங்களிலும் உள்ள இலக்கியக் குழுமங்கள் தனித்தனியான செயற்பாடுகளை பொதுமைப்படுத்தும் நிலைக்கு முன்வரவேண்டும். தமது குழுமத்தின் பெயர் முன்னிலை பெற வேண்டும் எனும் மனப்பாங்கு மாற்றப்பட்டு “அனைத்தக் குழுமங்களும் ஒருமித்துச் செயற்படும் நிலை” உருவாகுமாக இருந்தால் ஒவ்வொரு பெரும்பாகத்திலும் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் செழுமைபெறும் உன உறுதியாக நம்பலாம்.

“பலருடைய கைகள் ஒருங்கிணையும் போது எழும் சத்தம் அதிகமாக இருக்கும்.. அதிக தூரத்திற்கும் கேட்கும்...”

கதிர்.கிருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்.

அந்த விசாலமான அறையின் ஓரத்தே இருந்த கட்டிலில் ஒரு பக்கம் கோணியபடி படுத்திருந்தார் தாஹிர் நானா அந்த மாலைவேளையில், திறந்திருந்த ஜன்னலின் வழியே, மிதமான குளிரை அள்ளி வந்த நவம்பர் மாதக் காற்றின் இதம் அவர் உடலை மெலிதாகத் தீண்டினாலும், உள்ளம் உலைக்களமாய் கொதிப்பதில் இந்த இதத்தை அனுபவிக்கத் தோன்றவில்லை அவருக்கு. எழுபத்தைந்து வயதில் பாரிசுவாதம் வந்து, ஒரு பக்கம் செயலிழந்துபோனதில், பேச முடியாமல் படுத்த படுக்கையாக இருக்கும் இந்த நிலையில் மகனைப் பற்றிய கவலை அவருள்ளத்தை கூர்வேலாய்க் குத்திற்று.

உணர்வொன்று கருகுகின்றது

சுபாஷா முஷாஸ்

அந்தப் படுக்கையின் அருகே இருந்த, நீல நிற நெகிழி நாற்காலியில் (ப்ளாஸ்டிக் கதிரையில்) அவன் அமர்ந்திருந்தான். பின் முப்பதுகளில் அவன் வயதிருக்கும். மெலிந்து கறுத்துப் போய் இருந்தவனின் கண்களில் வெறுமை குடி கொண்டிருந்தது. எதிரே இருந்த படுக்கையில் இருந்த தாஹிர் நானாவையே வெறித்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தான் அவன். அவனது கண்களில் ஒருவித யாசிப்பு, ஏதோ ஒரு குழப்பம்ஏதோ ஒரு வெறுமை தங்கியிருந்தது. அவன் படித்துப் பட்டம் பெற்றவன். ஆனால் அதற்கான ஆளுமை அவனிடம் இருக்கவில்லை. ஒரு குழந்தையைப்போல் ஒரு தவிப்பும், புரியாத தன்மையும் அவனிடம் இருந்தது. "வாப்பா நா என்ன செய்றது..." அவன் வாய் ஒரு வித வலியுடன் வினவிற்று. அவனது இன்றைய நிலையை அவனது கண்களின் யாசிப்பின் பொருள் தாஹிர் நானாவுக்குப் புரியாமலில்லை. "என் மகன் என் சொல்லை மீற மாட்டான்..... நான் சொல்வதை மட்டுமே செய்வான்.." என்று ஒரு காலத்தில் பெருமையாய், கர்வமாய் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது இன்று நினைத்தபோது பயத்தையும், கவலையையும் தந்தது அவருக்கு. எந்த வினைக்கும் எதிர் வினையுண்டு என்பதனை இப்போது பூரணமாய் உணர்ந்தார். அவர் விழிகளின் ஓரத்தே ஒரு துளி நீர் நிறைந்து நின்றது. நெஞ்சு நிறைய பேச வேண்டிய தகவல்கள் பல இருந்தன. ஆனால் பேச முடியாமல் எல்லாமே உதட்டுக்குள் ஒட்டிக்கொண்டு நின்றன. வாய் ஒரு பக்கமாய்க் கோணிக் கொண்டு பேச முடியாது போயிற்று. தாஹிர் நானாவுக்கு இரண்டு பையன்கள். மூத்தவனை கரிமண்ணைப்போல் தனக்கு ஏத்தமாதிரி வடிவமைத்துக்கொண்டார் தாஹிர் நானா... தந்தையின்

சொல்லை அணுப்பிசகாமல் செய்யும் பையனாய் அவன் வளர்ந்தான். நில் என்றால் நிற்பான். இரு என்றால் இருப்பான். தானாய் எதுவும் அவனுக்கு செய்ய வரவில்லை. அவனைப் பொறுத்தவரை அது ஒரு பாதுகாப்பான வட்டம் ... செய்யச் சொன்னதை செய்து முடித்து விட்டால் அவன் கடமை முடிந்துபோய்விடும். தானாக யோசித்து எதையும் செய்யும் சிரமம் இல்லை. அவனுக்குள் வளர்ந்திருந்த சோம்பேறித்தனம், ஒரு மனிதனுக்குள் இயல்பாய் அமையும் சுயமாய் முடிவெடுக்கும் இயல்பை, அப்படியே மழுங்கடித்து ஒரு கிளிப்பிள்ளையாய் அவனை வளர வைத்தது. அதுவும் அவனுக்குப் பிடித்துத்தானிருந்தது. எல்லோராலும் செல்லம் கொஞ்சப்படுவதில் அவனும் சுகம் காண ஆரம்பித்தான்.

இயல்பாகவே பணத்தின் மேல் அத்தனை பேராசை கொண்டவர் தாஹிர் நானா, எந்த வழியில் பணம் தேட முடியுமோ அதனை சிறப்பாகச் செய்தார். நேர்மை, நியாயம், எல்லாமே அவருக்கு இரண்டாம் பட்சமாகிப்போனது. சமூகத்தின் மத்தியில் அதனை மறைத்து, பக்தி எனும் போர்வைக்குள் தன்னை மறைத்துக்கொண்டார். சுலபமான வழி மட்டுமல்ல பாதுகாப்பும் அது தானே.... ஒவ்வொரு சதத்தையும் கணக்குப் பார்த்துச் செலவழிக்கும் அவர் தனது பிள்ளைகளின் செலவைக் கூட அட்சரம் பிசகாமல் குறித்து வைத்திருந்தார். தான் துன்பப்பட்டு வளர்த்திருக்கிறேன்.

பெற்றவரை மீறி ஏதாவது செய்துவிட்டால் இறைவன் தண்டித்து விடுவான் என்கிற எண்ணத்தை சிறு வயதில் இருந்தே வலுவாக பையனுக்குள் விதைப்பதில் அவர் வெற்றிகொண்டார் என்பதே உண்மை. அந்த எண்ணம் அவனுக்குள் வலுவாக விதைக்கப்பட்டு விட்டதனால் தந்தையை மீறி எதனையும் செய்ய அவன் அச்சப்பட்டான். சிறுகச் சிறுக விதைக்கப்பட்ட அச்சம் எனும் அந்த விதை அவனுக்குள் பெருவிரட்சுமாய் மாறிப்போனது... எதனையும் தந்தையின் அனுமதியுடனும், அவரது வழிகாட்டலிலும் தன்னிலையிழந்து செய்து பழக்கப்பட்டுப் போனவனால் தனித்து எதனையும் செய்து விட முடியாது போயிற்று. சில நேரங்களில் அவரது கட்டளைகளை அவனால் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாது போய் விட்டால், அந்த நேரங்களில் அவனால் இயல்பாக இருக்க முடியவில்லை. கோபம், எரிச்சல், தடுமாற்றம் போன்றவற்றால் அவன் இதயம் அலைக்கழிக்கப்பட்டது. தனக்குள் ஏற்படும் உணர்வு மாற்றங்களை அவனால் புரிந்துகொள்ளவும் முடியவில்லை. புரிதலில்லாத அந்த நிலை அவனுக்குள் உணர்வுப் பிறழ்க்களை மெலிதாக உருவாக்கத் தொடங்கிற்று. பிள்ளைகள் என்பவர்கள் தனக்கு கடமை செய்யப் பிறந்தவர்கள் என்கிற கருத்தியல் தாஹிர் நானாவுக்குள் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. பிள்ளைகளுக்கென்று தனித்தொரு

வாழ்க்கை இல்லை என்பதே அவரது சித்தாந்தம். அவர்களது எல்லாத் தீர்மானங்களையுமே தான் தான் எடுத்தாக வேண்டும் என்கிற ஒரு வித கர்வம் அவருக்குள் எப்போதுமே இருந்தது. அதன் விளைவு அவனது திருமணத்தின் போதும் நிகழ்ந்தது. ஊரிலேயே மிகப்பெரிய பணக்காரக் குடும்பத்தில் அவனுக்காக பெண் தேடினார் தாஹிர் நானா. திருமணம் முடிக்கப்போகும் மகனின் உணர்வுகள் அங்கே மதிக்கப்படவில்லை. அதைப் பற்றிய சிந்தனை கூட அவனிடம் இல்லை. யாருக்கோ வந்த விருந்து போல் சலனமற்று இருந்தான் அவன். தாஹிர் நானா தன் விருப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு பெரிய புள்ளியான அவரது நண்பர் ஒருவரின் மகளைப் பேசி முடித்து விட்டார். அவள் சிறுபெண். இவன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தான்.

நாட்கள் கடந்த நிலையில் அவனது படிப்பு முடிந்து வந்தபோது, இவனது இயல்பறிந்த அந்தப் பெண் இவனைத் திருமணம் முடிக்க முடியாது என்று ஒரேயடியாக மறுத்து விட்டிருந்தான். இதனால் தன்மானம் தூண்டப்பட்ட தாஹிர் நானா அவசரம் அவசரமாக வசதியில் குறைந்த இன்னுமொரு சிறுபெண்ணை மகனுக்குத் திருமணம் முடித்து வீட்டோடு வைத்துக்கொண்டிருந்தார். மகனின் எந்த உணர்வுகளும் அவருக்குப் பொருட்டாயில்லை. அவன் மனதில் என்ன இருக்கிறது... அவன் என்ன நினைக்கிறான்... அவனது தேவை என்ன... எதைப் பற்றியும் சிந்திக்க அவர் தயாராகவே இல்லை. அவர் நினைத்தது நடந்தாகவேண்டும். அவ்வளவுதான். அவனுக்கு மனைவியாக வந்தவளோ சிறுபெண்... பதினெட்டு வயதின் பின்பகுதியில் இருந்தான். அவளின் வயசுக்கேற்றவாறு உலகின் ஆடம்பரங்களில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவள். பயணங்களில் நாட்டம் கொண்டவள்... ஆயிரம் திருமணக் கணவுகளுடன், அவனைக் கைப்பிடித்து வந்தவளுக்கோ உள்ளே வந்த பின்தான் எல்லாமே புரிந்தது. ஒரு சிறு செலவைக் கூட தந்தையின் அனுமதியுடனேயே செய்யும் கணவனின் செய்கை அவர்களுக்குள் சிறு சிறு முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்க ஆரம்பித்திருந்தது. அவளது எண்ணங்கள் நிறைவேறாத பட்சத்தில் அவள் கணவனைக் குடைய ஆரம்பித்தாள். அவனோ பச்சைக்கரிமண். யார் கையில் கிடைக்கிறானோ அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு வளைவான். வளைக்கும் சூட்சுமம் தெரிந்தவர் தாஹிர் நானா... அவனுக்குள் குற்றவுணர்வை விதைத்து எப்படி தனக்கேற்றபடி மாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்கிற வித்தை தெரிந்தவர்.

கயமைத்தனத்தை , பணம், பொருளில் இருக்கும் தீராத ஆசையை மறைத்து, தன்னை பக்திமானாக வெளியே காட்டிக்கொள்வதில் கை தேர்ந்தவர். அவரிடம் முதலில் பேசிப் பழகுவவர்கள் அவரது தேனொழுகும் பேச்சில் மயங்கித்தான் போவார்கள். அப்படி ஓர் உயிர்.... இவனோ இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பு போல் தவித்தான். மனைவியா தகப்பனா என்கிற போராட்டம் மட்டுமல்ல, புத்தகப்பூச்சியாய்ப் பாடங்களை சிரமப்பட்டுப் பாடமாக்கி, தேர்வுகளில் கடைசி நிலையில் தட்டுத்தடுமாறி, சித்தியடைந்து வந்தவனுக்கு அலுவலகத்திலும் பிரச்சினைகளைச் சரியாக சமாளிக்கத் தெரியாமல் திணறும் நிலையும் சேர்ந்து, சிறுகச் சிறுக அவனது உணர்வுகளைக் குழப்பியதில் அவனுக்குள் மனப்பிறழ்வு ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்தது.

அன்று அவனது மனைவியின் பிறந்த நாள். அவன் அலுவலகத்தில் இருந்து வந்திருந்தான். ஏற்கனவே முதல்நாள் இரவு அவளை வெளியே கூட்டிப் போவதாக அவன் வாக்களித்திருந்தான். அவளும் மகிழ்ச்சியாகவே தயாராகி இருந்தாள். இருவரும் வெளியே வந்த போது தான், தாஹிர் நானா கேற்றைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வந்தார். இருவரும் வெளியே போவதற்காய் புறப்பட்டதைக் கண்டதும் அவர் விழிகள் சுருங்கிற்று. தன்னைக் கேட்காமல் அவர்கள் வெளியே போகப்போகிறார்களா....வீணான செல்வை இழுத்து வைக்கப் போகிறார்களா.... அதுவும் தன்னைக் கேட்காமல் என்கிற கோபம் உள்ளே எழுந்தாலும், அதனை மறைத்து ஒரு புன்னகையை உதடுகளில் வலுக்கட்டாயமாக வரவழைத்துக் கொண்டு, " தம்பி. வெளியே போகப்போறியாஆனா இப்ப நம்ம பெரிய மாமா வாறன் என்றார்... நீ வெளிய போறதப்பத்தி சொல்லாததால் நான் வரச்சொல்லிட்டேனே...." "அப்படியா வாப்பா....அப்போ நா போகல...." சட்டெனச் சொன்னான் அவன். அதுதான் அவன். தந்தையின் பேச்சுக்கு எதிர்ப்பேச்சு அவனிடம் இல்லை.

தன்னை நம்பி வந்த உயிரைப் பற்றிய எந்தப் பிரக்ஞையும் இல்லை. அவளது உணர்வுகளைப் பற்றியோ, தேவைகளைப் பற்றியோ எந்த நினைப்பும் இல்லை. அவனும் இயல்பாய், எந்தவித குற்றவுணர்வோ, சமாதானப்படுத்தலோ இல்லாமல் அவர் பின்னால் போய்விட, அவள் தான் கொதித்துப்போனாள். அவர் பொய்தான் சொல்கிறார் என்பது அவளுக்குப் புரிந்தது. புரிந்து கொள்ள வேண்டியவனோ கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையுடன் உள்ளே திரும்பிப் போவதைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு அழகை வந்தது. தன் ஆசைகள் ஒவ்வொரு தடவையும் அவரால் நிராகரிக்கப் பட்டதில் உடைந்து போனாள் அவள். அன்று எந்த மாமாவும் வீட்டுக்கு

வரவும் இல்லை. இவர்கள் வெளியே போகவுமில்லை. அங்கே ஆரம்பித்தது சிக்கல். விளைவு அவள் தாய் வீட்டுக்குக் கிளம்பி விட்டாள். இவன் தந்தைக்கும் மனைவிக்கும் இடையே கிடந்து தவித்தான்.

கர்வம் கொண்ட தாஹிர் நானாவின் பிடிவாதம், அவன் மணவாழ்வுக்குள் புகுந்து விளையாடத்தொடங்கிற்று. முடிவெடுக்கத் தெரியாமல் திண்டாடும் வேளையில் அவனுக்குள் ஏற்பட்டிருந்த மனப்பிறழ்வு இன்னும் வலுப்பெறத் தொடங்கிற்று. அடிக்கடி எங்கோ வெறித்தபடி உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கமாயிற்று. விழிகளில் நிரந்தரமாய் ஒரு வெறுமை தங்கிற்று. சம்பந்தமில்லாமல் முணுமுணுக்க ஆரம்பித்தான். அலுவலகத்திலும் அவனது நடவடிக்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் விமர்சனத்துக்கு உட்பட்டு விட, தாஹிர் நானா அதிர்ந்து போனார். அவனது நிலை நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்துபோனதில் உண்டான அதிர்ச்சி அவரைப் படுக்கையில் தள்ளிற்று.

தனித்து எதனையும் செய்யப் பழக்கப்பட்டிராதவனோ, இப்போது தந்தையின் உத்தரவைக் கேட்டபடி உட்கார்ந்து இருக்கிறான். பேச முடியாமல் இருக்கும் இந்தநிலையில் அவரால் அவனுக்கு உத்தரவோ ஆலோசனையோ வழங்க முடியவில்லை.

தன் வளர்ப்பில் ஏற்பட்டு விட்ட குறையைக் களையத் தெரியாத கையாலாகாத் தனத்துடன், குற்றவுணர்வு மேலிட அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் தாஹிர் நானா..

இலையின் சரிதம்.

வசந்தம் கடந்து
வாழ்வை,
தொலைக்கும்
காலத்தில் இலை.

ஒளி உறுஞ்சி,
உரம் உண்டு செழித்து,
பசுமையாய் பரிமளித்தபேர்து,
படர்க்கைகளையும் ஈர்த்த இலை,
பசுமை குன்றியபடி,
இலையுதிர் கலத்திற்காய்,
காத்திருக்கிறது காலமாகும்வரை.

பச்சையம் கரைந்து,
பழுப்பு சுமந்து காம்பு,
பலமிழந்து வருவதுணர்ந்து,
பசுமைக் காலத்தை நினைத்தபடி,
எண்ணியெண்ணி இரசிக்கிறது,
கடந்த காலத்தை.

என்று உதிருமோ இலை!
அதன் உதிர்வில்,
யார் அழுவரோ,
யாரெல்லாம் மகிழ்வரோ?
யாவும் கடந்து ,
வேரில் வீழ்ந்து, சரணமடைய
சித்தமாகிறது இலை.

சம்மாந்துரை மஹீரா
மருதமுனை.

தமிழ் இலக்கியத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு பெறும் முக்கியத்துவம்

அத்தியாயம்-01

சுன்னத்தம் ட்ருபரன்

1.பதினெட்டம் நூற்றாண்டு - நாயக்கர் காலத் தமிழ் இலக்கியம்.

1.1.தோற்றுவாய்.

மனித நாகரிகம் தோன்றியது முதல் இன்று வரைக்கும் மனிதன் தான் அனுபவித்த உணர்வுகள், சிந்தனைகள், விழுமியங்கள் அகியவற்றைப் பதிவுகளாக்கி வைத்திருக்கின்றான். அவற்றைக் காலத்தின் தேவைக்கேற்பப் பாகுபடுத்தி நாட்டுக்கு நாடு அக்காலச் சமூகம் வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கின்றது. அவற்றினுடைய வெளிப்பாடு காலப் போக்கில் எழுத்துரு வமாகின்றன. சீர்பெற்ற மொழிக்கு எழுத்துருவம் அவசியமாகின்றது. அதனடிப்படையில் “அறிந்த கருத்துக்களையும் உணர்ந்த உணர்ச்சிகளையும் அளந்து உரைப்பதற்கு பயன்படும் கருவியே மொழியாகின்றது” என எஸ்.ஆர்.அடைக்கலசாமி தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பக்.01) எனும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த மொழியில் உயர்ந்த, தரமான இலக்கியங்கள் தோன்றும்.

இலக்கியம் வளர்ந்து கொண்டிருப்பது. காலத்துக்கு ஏற்ப புதிய புதிய வடிவங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டிருப்பது. குறித்த மொழி பேசும் மக்களின் முடிந்த கொள்கைகளையும் முதிர்ந்த குறிக்கோள்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழும் இயல்புடையதுதான் இலக்கியமாகும். “இலக்கிய வளம் இல்லாத மொழி மலர் பூக்க இயலாத மலட்டுக் கொடியாகின்றது”. இலக்கிய வளம் என்பது கற்பனையோடும் அறிவியலோடும் தொடர்புபட்டது. “கற்பனையை அறிவுக்குத் துணையாகக் கொண்டு இன்பத்தை

உண்மையோடு இணைத்துக் கூறும் கலையே இலக்கியக் கலையாகும்” என ஜோன்சன் என்ற மேலைநாட்டு அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். இலக்கியக் கலைக்கு “அறிவே அதன் அடிப்படை, கற்பனையே அதற்குத் துணை, உண்மையே உள்ளீடு, இன்பமே அதன் விளைவு” என மேலும் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய இயல்புகளைக் கொண்ட இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பெருமை தமிழ் மொழியையும் சாரும்.

“காலத்திற்கேற்ற வகைகள், அவ்வக் காலத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும், ஞாலம் முழுமைக்கும் ஒன்றாய் எந்நாளும் நிலைத்திடும் நூலொன்றுமில்லை” எனப் பாரதி ஆதங்கத்தொடு கூறிய இயக்கவியற் போக்கிற்கிணங்க காலத்துக்கக் காலம் புதிய புதிய இலக்கிய வடிவங்களும் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றன. அவற்றுள் சில நின்று நிலைத்திருக்க, சில மறைந்து போய் விட்டன. காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயல்பு. ஏனெனில் மாற்றம் ஒன்றே நிரந்தரமானது. அதற்கேற்ப அதனை விளங்கிக் கொண்டு அத்தகைய மாற்றங்கள் இலக்கியத்திலும் தாக்கம் செலுத்தி வருகின்றன. இது பற்றிப் பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் குறிப்பிடுகையில் “குறித்த ஒரு காலப் பகுதியில் எழுந்த இலக்கியம் வேறொரு காலப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கியத்தினின்றும் வேறுபட்ட பண்புகள் சிலவற்றைக் கொண்டிருத்தல் இயல்பாகும். அவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் அம்மொழியிலே தோன்றிய இலக்கியங்களின் போக்கில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. நாட்டின் அரசியல், பண்பாடு என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், பிறநாட்டு நாகரிகத் தொடர்பில் சமயத்துறையில் கிளர்ச்சி தோன்றிய விதத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என்பவற்றால் காலத்திற்கேற்ப மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயல்பு” என்றார். இத்தகைய போக்கிற்கிணங்கவே இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன.

1.2. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டினை விளங்கிக் கொள்ளல்.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து வளர்ந்து வரும் தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்றை ஆய்வாளர்கள் பல காலப் பிரிவுகளாக வகுத்துக் கூறுவர். அவர்களின் பகுப்பு முறைகளுக்கு இணங்கவே காலங்களையும் வகுத்துள்ளனர். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது காலப் பகுப்பில் ஆளுக்காள் வேறுபடுவதனையும் அவதானிக்கலாம். பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகத்தின் காலக் கணிப்பீடு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்த போதிலும் அவற்றிலும் பல முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. காலத்திற்குக் காலம் இலக்கியப் போக்கில் மாற்றங்கள் உண்டாவதனால் இன்ன காலத்தில் இன்ன இலக்கியப் பண்புதான் நிலவியது என அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத நிலையில் இலக்கிய வரலாற்றாய்வாளர்களும் கூறிச் சென்றிருப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் முயற்சி தமிழ் நாட்டுக்கும் ஈழத்துக்கும் முன்னோடியாக அமைந்தது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வந்த வரலாற்றாய்வாளர்கள் பல்வேறு இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலங்ளைப் பகுத்திருக்கின்றனர். பேராசிரியர் செல்வநாயகம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினைப் பின்வருமாறு பகுத்துள்ளார்.

1. சங்க காலம் - கி. பி முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகள்.
2. சங்கமருவிய காலம் - கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலம்.
3. பல்லவர் காலம் - ஆறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கும் இடைப்பட்டது.
4. சோழர் காலம் - ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கும் பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டது.
5. நாயக்கர் காலம் - கி.பி. 14 முதல் 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை.
6. ஐரோப்பியர் காலம் - 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை.
7. இருபதாம் நூற்றாண்டு

இதேபோல், பேராசிரியர் எம்.ஆர்.அடைக்கலசாமி பின்வருமாறு வகுத்துள்ளார்.

1. சங்க காலம் - கி.மு. 300 - கி.பி 100 வரை.
2. சங்கமருவிய காலம் - கி.பி 100 - 600 வரை.
3. பல்லவர்காலம் - கி.பி 600 - 800 வரை.
4. சோழர் காலம் - கி.பி 800 - 1200 வரை.
5. நாயக்கர் காலம் - 1200 - 1600 வரை.
6. ஐரோப்பியர் காலம் - 1600 - 1946 வரை.
7. இருபதாம் நூற்றாண்டு.

என்றவாறு காலப் பகுப்பில் சற்று வேறுபாடு காணப்பட்ட போதிலும் ஒற்றுமைகள் பல காணப்படுவதனால் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுப் பயிலப்படுகின்றன. இருந்தும் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை இயற்கை நெறிக் காலம், அறநெறிக் காலம், சமய நெறிக் காலம், தத்துவ நெறிக் காலம், அறிவியல் நெறிக் காலம் எனப் பாகுபடுத்தி இருப்பதும் மனங்கொளத் தக்கது.

இத்தகைய காலப் பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இனங்காண்பது அவசியமாகின்றது. விஜய நகர - நாயக்கர் ஆட்சிக் கால இறுதிக் கூறும் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் கால முற்கூறினையும் கொண்ட காலம் இதுவாகும். தமிழ் நாட்டில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டினை ஆரம்பத்தில் விஜய நகர நாயக்கர் ஆட்சி நிலைகுலைய இஸ்லாமியர் படையெடுத்து நாட்டைக் கைப்பற்றினர். இவர்களால் தமிழ் நாட்டில் சிறந்த ஆட்சியினை முன்னெடுக்க முடியாதென்பதால் பற்பல இடங்களில் சண்டைகளும் குழப்பங்களும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

அதனால் இஸ்லாமியருக்கு ஆட்சி, அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இத்தகைய அமைதியற்ற சூழ்நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திய பிரான்சியர் புதுச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற பகுதிகளையும் ஆங்கிலேயர் தமிழ் நாட்டையும் கைப்பற்றி ஆளத் தொடங்கினர். இவ்விரு ஐரோப்பிய இனங்களுக்கும் இடையில் போட்டியும் பொறாமைமும் ஏற்பட்டமையினால் ஆரம்பத்தில் தமிழ் நாட்டில் அமைதி நிலவவில்லை. பின்னர், ஆங்கிலேயர் பிரான்சியரை வென்று ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தியதும் தமிழ் நாட்டில் அமைதி நிலவியது. இத்தகைய சூழலில் பல புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தமிழ் மொழியில் தோன்றலாயின. இலக்கிய அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் பண்பிலும் தர, அளவு ரீதியிலான மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்தமையினால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு குறிப்பிடத்தக்க எல்லையாக விளங்குகின்றன. இத்தகைய இலக்கிய மாற்றங்கள் யாவும் சமயக் கல்வி, மதம் பரப்பல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் நாட்டிலும் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் நிகழ்ந்தன.

1.3. நாயக்கர் காலப் பிற்பகுதியின் இலக்கியப் போக்கு.

நாயக்கர் காலத்தில் விஜய நகர - நாயக்க மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி இந்தியாவின் தென் பாகத்தின் சில பகுதிகளிலும் ஆட்சி செலுத்தினர். இக்காலப் பகுதியில் வட நாடுகளில் இஸ்லாமியர் ஆட்சி செய்தனர். இவர்கள் படை, வீரம், ஆட்சி, அதிகாரம் என்பவற்றிலும் வலிமை பெற்றிருந்தனர். இஸ்லாமியர்கள் அடிக்கடி தமிழ் நாட்டின் மீது படை எடுத்தமையால் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அமைதியற்ற நிலை காணப்பட்டது. இஸ்லாமிய மன்னர்கள் படையெடுத்தது மாத்திரமன்றித் தமது சமயத்தைத் தமிழ் நாட்டிலும் பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்தனர். இந்நிலையில் விஜய நகர - நாயக்க மன்னர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மக்களின் ஆதரவுடன் அதனைத் தடுத்தனர். காலப் போக்கில் விஜய நகரப் பேரரசு வீழ்ச்சி அடையவே அம்மன்னர்களின் பிரதிநிதிகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை ஆட்சி செய்தனர். இஸ்லாமியர் பல முறை தமிழ் நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தும் நாட்டைக் கைப்பற்றியும் ஆட்சி செய்த போதிலும் விஜய நகர மன்னர்களின் பெரு முயற்சியும் போருக்கமும் இந்து சமயம் பாதுகாக்கப்பட்டமைக்குக் காரணமாக அமைந்தன.

விஜய நகர நாயக்க மன்னர்கள் வைணவ சமயத்தினராக இருந்த போதிலும் சைவம் முதலிய பிற சமயங்களையும் ஆதரித்தனர். பாசுபதம், வீரசைவம், சித்தாந்த சைவம், வடகலை வைணவம், தென்கலை வைணவம் ஆகிய மதங்களும் ஆதீனங்களும் மன்னர்களின் ஆதரவுடன் வளர்ந்து வந்தன. அவற்றின் பணிகளால் சைவமும் தமிழ் இலக்கியமும் வளர்ந்து வந்தன.

இக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் தத்துவச் சார்புடையதாகவே காணப்பட்டன. இது அதற்குரிய காலமாக அமைந்தமையினால் மடங்கள், ஆதீனங்கள் ஆகியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றி வளர்ந்தன. காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க இலக்கியங்கள் தோன்றும் என்பதற்கு அக்காலத்தில் எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் சான்றாய் அமைந்தன. சமயச் சார்பு, தத்துவச் சார்பு, பழமை போற்றும் பண்பு முதலிய சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. கோயில்களில் நடைபெற்ற விழாக்களும் சிறப்புக்களும் புலவர்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டியமையினால் அவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட பிரபந்தங்கள், காப்பியங்களும், தலபுராணங்களும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதிவரை பெருவாரியாகத் தோன்றின. இத்தகைய பண்புகள் விஜய நகர - நாயக்கர் கால இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகளாகக் கொள்ளப்பட்டன.

புலவர்கள் புதுமைகளைச் செய்தாலும் அவர்கள் பழைய நூல்களைக் கற்று அவற்றின் போக்குக்கு அமையவே செய்யுள்களை இயற்றினர். இது அவர்களின் பழமை போற்றும் பண்புக்குச் சான்றாய் அமைகின்றன. இக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் கற்பனைச் சிறப்பும், வித்துவச் செருக்கும், தர்க்கச் சிறப்பும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகக் காணப்பட்டன. பிறர் சிந்தித்துப் பொருள் விளங்கிக் கொள்ளும் பாங்கிலும் செய்யுள்கள் அமைந்திருந்தன. கடவுள் கோட்பாட்டுக்கும் வடநூல் கருத்துக்களுக்கும் இலக்கியங்களில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. பிரபந்தங்களையும் புராணங்களையும், தனிப் பாடல்களையும் பெருமளவு புலவர்கள் பெருமளவு பாடினாலும் அவை உள்ளத்து உணர்ச்சிகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளித்திருந்தன. அதனால் இக்காலத்தைக் கவிவளமுள்ள காலமாகக் கருதுதல் பொருந்தாது.

நாயக்கர் காலப் புலவர்கள் நகைச்சுவை, சிலேடை, வசை, விகடகவி ஆகியவற்றுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்திருந்தனர். இத்தகைய துறைகளில் ஒப்புயர்வற்ற புலவர்களும் காணப்பட்டனர். வடமொழி பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டதனால் வடமொழிச் சந்தங்கள் பலவற்றை ஆசகவி, யமகம் முதலியவற்றில் சிறப்பாக அமைத்துப் பாடினர். காளமேகப் புலவர், இரட்டைப் புலவர்கள் ஆகியோர் பாடிய நூற்றுக் கணக்கான செய்யுட்களில் பல பொருள்பயக்கும் சிலேடைகளை அமைத்துப் பாடினர்.

தமிழ் மொழியில் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் பின்பற்றப் பட்டாலும் நாயக்கர் காலப் புலவர்கள் பரணி, உலா, பிள்ளைத் தமிழ், நாண்மணிமாலை, மும்மணக் போலை, தூது, கலம்பகம், பள்ளு, குறவஞ்சி

முதலிய பிரபந்த வடிவங்களை அதிகம் பின்பற்றினர். கலம்பகம் பாடுவதில் “கலம்பகத்திற்கிரட்டையர்கள்” எனப் பாராட்டுப் பெற்றனர். அத்தோடு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பலரும் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டிலும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த புலவர்களில் குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், பிள்ளைப் பெருமாள், ஐயங்கார், படிக்காசுப் புலவர், அம்பலவாணக் கவிராயர், நல்லாப்பிள்ளை, திரிகூட இராசப்ப கவிராயர், மதுரைக்கவிராயர், சொக்கநாதப் புலவர், தாயுமான சுவாமிகள், நமச்சிவாயப் புலவர், தசிகாளிமுத்துப் புலவர், ஒப்பிலாமணிப் புலவர், அருணாசலக் கவிராயர், அபிராமிப் பட்டர், நமச்சிவாயக் கவிராயர், குமாரசாமி தேசிகர் எனப் பலரைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலப் பகுதியில் உரைநடை இலக்கியம் ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. பல உரைநடை ஆசிரியர்கள் பல உரைநடைகளை எழுதியிருந்தனர். இக்கால உரைநடைக்கு மணிப்பிரவாள நடையே அதிகம் பின்பற்றப்பட்டது. ஆளவந்தார், நஞ்சியர், அழகியமணவாள ஐயர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை, வரதராசனார் எனப்பட்ட நம்பிள்ளை ஆகியோர் இக்காலப் பகுதியில் உரைநடை எழுதிய ஆசிரியர்களாவார்கள். நாயக்கர் காலத்தில் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்து வந்த மடங்களும் ஆதீனங்களுமாகத் தருமபுர ஆதீனம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஆகியன மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இவ்வாதீனங்களில் இருந்த புலவர்களாலேயே பெருமளவு நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. திருவாவடுதுறை ஆதீனம் தசகாரியம், சன்மார்க்க சித்தியார், சித்தாந்தப் பஹொடை, உபாய தீட்சை, உபதேச வெண்பா முதலிய நு“ல்களை இயற்றிய அம்பலவாண தேசிகர் மேற்படி ஆதீனத்தைச் சேர்ந்தவராவார். திருச்செந்திற் கலம்பகம், இலக்கணக் கொத்து முதலிய நூல்களை ஆக்கிய ஈசான தேசிகர், நன்னூலுக்குச் சிறந்த விருத்தியுரை கண்ட சங்கர நமச்சிவாயர் முதலியோரும் இம்மடத்தில் இருந்து அருந் தொண்டு புரிந்தனர். தர்மபுர ஆதீனத்தை நிறுவுவதற்குக் காரணமாக இருந்த குமரகுருபரர் கந்தர்கலி வெண்பா, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், நீதிநெறி விளக்கம், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ், துண்டி விநாயகர் பதிகம், சகலகலாவல்லி மாலை முதலியன இவர் பாடிய பதிகங்களாகும். இத்தகைய பணிகள் பலவற்றை மேற்கொள்வதற்கு மடங்களும் ஆதீனங்களும் அரும்பணியாற்றி இருக்கின்றன.

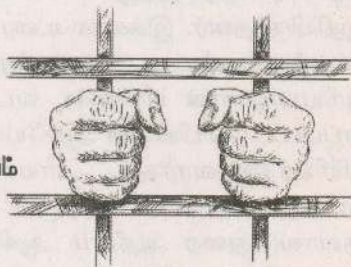
விஜய நகர - நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் காணப்பட்ட இலக்கியப் பண்புகள் பல பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரியமாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்தன. ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் மதமாற்றம் செய்வதற்கும், சமயப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கும்

ஆரம்பத்தில் அப்போதிருந்த இலக்கிய வடிவங்களையே பின்பற்றினர். விஜய நகர - நாயக்கர் காலத்தில் மடங்களும் ஆதினங்களும் பெற்றிருந்த இடத்தை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும் பாடசாலைகளும் பெற்றுக் கொண்டன. கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் தமிழ் மொழியையும் தமிழ் மொழி இலக்கண, இலக்கியங்களையும் கற்றுப் பிரச்சாரப் பணியிலும், மதமாற்றப் பணியிலும் ஈடுபட்டனர். சில பாதிரிமார் பிராமணர், தமிழ் பண்டிதர் போல் வேடமிட்டு மக்களோடு மக்களாகக் கலந்து அவர்களைக் கவர்ந்தனர். சமயப் பணியினூடாக மதமாற்றம் செய்யலாம் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பாதிரிமார் பிற மதக் கொள்கைகளைக் கற்றுக் கல்வியினூடாக மதமாற்றம் செய்தனர்.

தொடரும்....

பாவிளர் கீரா.அருள்செல்வம்

அன்று சுற்றிவளைப்பு நீண்ட
வரிசையில்

நான்கு வயது குழந்தையுடன்
நின்று கொண்டிருந்தாள் தாய்

முகமூடி தலையசைக்க
வரிசையிலிருந்து விகலக்கப்பட
முகந்தெரியா ஒருத்தியிடம்
பிள்ளை கைமாற
சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டாள்

பிள்ளையைப் பெற்றவள்
பெயரும் தெரியாது
ஊரும் தெரியாது
முகமும் தெரியாது
எப்படி வளர்ப்பாள் அவள்

என்ன சொல்லிக்கொடுப்பாள்
என்னைப்போல் தலைதடவி
ஊட்டாமல் உண்ணவைத்து
ஆட்டம்போட்டு பாட்டுப்பாடி

எழுத்துப்பழக்காம கதைசொல்லி
கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு
பாராட்டி சீராட்டி....
என்னசெய்வாள் என்பிள்ளை
என்றெண்ணி அழுது அயர்ந்து
கிடந்தாள் சிறையில்

இறுதியாய் பிள்ளைக்கு
அழுகையுடன் அசைத்த கையை
மனதுக்குள் சிறைப்படுத்தி

ஆனால் ஏனோ
முன்பின் அறியா முன்பள்ளிக்கு
பிள்ளையை கையளித்து
கையசைக்கும் எந்த தாயும்
அவ்வாறு அழுவதே இல்லை

எல்லைக்கல்லாய்ப் புத்தபிரான்.

காணுமிட மெல்லாம்
புத்தரின் சிலையென்றால்
கால்நடைகள் மேய்வதற்கு
இடமுண்டோ கௌதமரே
பேணுகின்ற புத்தநெறி
பெருமைநிலை எய்துதற்கு
பேதைமை மிகுந்தசெயல்
இழுக்கன்றோ சீடர்களே.

எல்லைக் கற்களென
எங்கும் புத்தரெனின்
இயல்பான சிறப்பழிந்து
போகுமென் றுணர்வீரோ
தொல்லை தமிழர்க்குத்
தருவதா யெண்ணியந்தத்
தெய்வத்தின் மேன்மைதனைச்
சிதைக்கின்றீர் அறிவீரோ.

புத்தர் வந்தஇடம்
சிங்களமா யாவதில்லை
புனிதர் அவர்வாயில்
சிங்களமும் வாழ்ந்ததில்லை
எத்தர் கையிலவர்
ஏனோதான் அகப்பட்டார்
எங்கும் பிரச்சினையை
வளர்ப்பதற்கா புறப்பட்டார்.

கந்தலுளும் கோணேஸ்வரன்.

ஆசைவிடு மனதிலிலே
அமைதியே பிறக்குமென்றார்
அயலாரின் குடிகெடுக்க
அவர்சீடர் தலைப்பட்டார்
மோசம் எனத்தெரிந்தும்
முட்டாள்கள் ஆகின்றார்
மோதுங் கர்மாவில்
சிக்கியன்றோ அழிகின்றார்.

மீதவண்டிக் கடைப் பொன்ராசாவும் பவளமும்

பொன்ராசா.....

சாகரன் - கஷ்டம்.

இவ்வாலை முள்ளாணை சந்தியில் இவரைத் தெரியாதவர் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

மாரிசன் கூடல், சித்திரமேழி, விளான் போன்ற கிராமங்களின் மிதிவண்டிகள் இவரின் கைபடாமல் இருந்திருக்க முடியாது. கையில் இரும்புப் பெட்டியொன்றுடன் உசார் நடையுடன் கலை எட்டு மணியளவில் தனது மிதிவண்டிக் கடைக்கு தினமும் கால் நடையாக செல்லும் உயிர்.

இவரைப் பின் தொடர்ந்து பவளம்.... தகப்பனின் நிறத்தில் குறையாமல் பிறந்த பிள்ளை. பனைமரத்தில் மழை பெய்தால் எப்படி இருக்குமோ அந்த நிறம் பொன்ராசா. தனக்குள் தான் ஒரு பொறியாளர் என்ற இறுமாம்பு. பவளத்திற்கும் பள்ளிக்கூடம் சென்று டிக்கவென்று நிறையவே ஆசை.

தன்ர வயதை ஒத்த இளைஞர்கள் கடைக்கு மிதிவண்டிகளைத் திருத்த வரும் போதெல்லாம்... “ஐயா நானும் படிக்கட்டேனை” என்று வெள்ளந்தியாக கேட்கும் கறுப்பி. அவளுக்கு தெரியும் இந்த அண்ணாவும், அக்காவும் எனது வயதை ஒத்தவர்கள்தான். என்னால் மட்டும் பள்ளிக் கூடம் போக முடியவில்லை தானும் பள்ளிக் கூடம் சென்று படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அவளுக்குள் சுடர் விட்டெறிந்து கொண்டதான் இருந்தது. பொன்ராசாவிற்கு 2 மகன்மார். 3 மகள்மார் பெரிதாக நிலம் புலன் அற்ற உயிர். மூத்த மகன் வேலு உயிருடன் இருக்கும் போது சற்று உசாராகவும் வேளைக்கு கஞ்சி குடிக்கும் குடும்பமாகவும் இருந்தது பொன்ராசா குடும்பம்.

பாலைதீவு அந்தேனியார் திருவிழாவிற்கு சனங்களை அளவுக்கு அதிகமாக படகில் ஏற்றுக் கொண்டு போய் நடுக்கடலில் அமிழ்ந்த அந்த படகில் இருந்து யாரும் உயிர் தப்பவில்லை இது 45 ஆண்டிற்கு முந்தைய சம்பவம். இதில் செத்தது வேலு மட்டும் அல்ல அயல் ஊர்வரை ஒலிபெருக்கி (Loud Speaker) கட்டி பிழைப்பு செய்து வந்த பொன்ராசாவின் குடும்பமும் ஊர்த்திருவிழாக்களும்தான்.. வேலுக்கு ஒரு கனவு இருந்தது... தனது மூன்று கறுப்பு தங்கச்சிகளுக்கும் சற்றே புத்தி கவாதீனம் அடைந்த அம்மாவையும் நல்லாப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று.... ஐயாவை அளவாக மட்டும்

வேலை செய்ய வைத்து முடியுமான வரை அந்த மெலிந்த உடலுக்கு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று.... தம்பியை எங்களைப் போல் சிக்கல்படாமல் இருக்க படிப்பீக்க வேண்டும் என்று.... இது பொன்ராசாவிற்கும் அவரின் மூன்று பெண்களுக்கும் தெரியும். நம்பிக்கையுடன் தம்மை கறுப்பு என்று எள்ளி நகையாடும் பாடசாலை இளககளுடன் கோவிக்காமல் தலை குனிந்து சென்றதெல்லாம் எங்களுக்கும் வாழ்வு வரும் என்ற நம்பிக்கை தான் கரணியம். பாலைதீவு அந்தோனியரால் காப்பாற்ற முடியாத எங்கள் அண்ணை வேலு, எம்மை கைவிட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார் என்ன செய்ய....?

பொன்ராசாவின் கவலை கள்ளில் அடைகலம் புக.... தாயாரும் இருக்கும் கொஞ்ச அரிசியில் கஞ்சியை காய்ச்சி எத்தனை நாளைக்குதான் பிள்ளைகளையும், புருசனையும் காப்பாற்ற முடியும். பவளம் சிறிய பிள்ளைதான் பதின்னான்கு வயதை அண்டிய பருவம் பெரிய மனுசி ஆகியிருக்க வேண்டிய தோற்றம். முடிவுக்கு வந்தவளாய் ஐயாவின் சாவிப் பெட்டியை தூக்கிக் கொண்டு இளவாலை முள்ளாணை சந்தியை நோக்கி நடந்தாள்..... கடையை திறந்தாள். காற்றடிக்க 10 சதம் என்ற பலகையை எடுத்து ஓலையால் வேய்ந்த கடையின் முன்னுக்கு வைத்துவிட்டு பள்ளிக் கூடம் போகும் பிள்ளைகளின் மிதவண்டிகளுக்கு காத்தடித்துக் கொடுத்தாள்.... வெள்ளைச் சீருடையில் வரும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு அந்த வெள்ளை உடை மட்டும் அவளுக்குள் ஓர் ஏக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது. தனக்கும் இப்படி பள்ளிக்கூடம் சென்று படிக்க வேண்டும் என்று. பொன்ராசா இல்லாத இடத்து சில பாடசாலை விடலைகள் பகிடி என்ற சொற் பதத்திற்குள்.... “எத்தனை மணி அண்ணை” என்று வினாவும் பவளத்திடம் “கு.. மணி” என்று சொன்னதை உள்ளுக்குள் அழும் பெண்ணாக அவமானப்படும் பெண்ணாக கடந்த நாட்கள் பல் அண்ணை என்ன வகுப்பு படிக்கிறீர்கள்” என்பாள் “என்ன தெரிந்து நீ என்ன பெரிய டாக்குத்தருக்கா படிக்கப் போகின்றாயா...?” என்று எள்ளி நகையாடியதையும் கூனிக் குறுகி உள்வாங்கினாள் பவளம். இரண்டு மூன்று நாட்களாக தனியாக கடையை திறந்த அவளால் காற்று அடித்தல், ஓட்டை ஓட்டுதல் என்பதற்கு அப்பால வேறு எதனையும் செய்ய முடியவில்லை.

மாலை ஆனதும் கழிவு எண்ணெயில் சாக்குத் திரியில் எரியும் சூழ்விளக்கொன்றை வெளிச்சத்திற்காக பிடித்தவண்ணம் வீடு திரும்புவாள். பாம்பு, பூச்சி, புழுவிடம் இருந்து தன்னை காப்பாற்ற ஐயாவிடம் இருந்து கற்றுக் கொண்ட முறை இது. அன்றைய உழைப்பை அம்மாவிடம் கொடுப்பாள்... அது அரிசி மட்டும் வாங்கப் போதுமானதாக இருந்தது

அனேகமாக. சூழ் விளக்கு வெளிச்சத்திலும்... புகையிலும்... பவளம் இரவில் வர... “பவளம் நீ கறுப்பானது இந்த விளக்கு புகையால் தான் நான் அதை காவட்டா...” என்று பவளத்தின் கையைப் பிடிக்க கையை பறித்துக் கொண்டு ஓட, வீட்டிற்குள் புகுந்தது கள்ளுத் தவறணை கந்தனின் காதில் வெறியுடன் வெறியாக கூறிவிட்டான். அந்த கை பிடிக்காரன் பொன்ராசாவின் குடும்பத்தில் அக்கறையுள்ள தவறணைக் கந்தன் அண்ணை “பொன்ராசா வயதுக்கு வரும் நிலையில் உள்ள புள்ள தனியாக இரவில் வீடு திரும்பும் அளவிற்கு உன்னை மிதிவண்டிக் கடையை நடத்த.... நீ குடிச்சப்போட்டு இருப்பது சரியல்ல...” என்ற புத்திமதி ஒரு கிழமைக்கு பின்பு பவளத்துடன் காலையில் கடைக்கு போக வைத்தது பொன்ராசாவை. இப்போ இருப்பு பெட்டி காலையிலும் மாலையும் பொன்ராசா கையிலை. இரவில் புகை கக்கும் சூழ் விளக்கு பவளத்தின் கையில்.

“மோன் செத்ததற்காக எல்லாம் போய்விட்டது என்று இருப்பது சரியல்ல” என்ற கந்தன் கூறியது உண்மைதானே. இந்த மூன்று பெட்டைச் சியளையாவது கரை சேர்க்க வேண்டுமே..... சரிகரை சேர்க்காவிட்டாலும் கஞ்சி ஊத்த வேணும், மானம் மரிசாதையாக அதுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற வைராக்கியம் அவரிடம் ஏற்பட்டது. ஆனாலும் பலரின் வசை பாடல்களும் தனது மகள் பவளத்தின் வெள்ளந்தியான “அண்ணை உங்கடை பள்ளிக் கூடத்திலை நானும் படிக்கலாமா” என்ற கேள்வியை நகைப்புடன் எடுத்துக் கொள்வதையும் இட்டு பொன்ராசா சிறவில்லை. வறுமை... வயித்தை கழுவ... இந்தக்கடைக்கு மிதிவண்டி திருத்த இவர்கள் வந்தால்தான் வீட்டிலை அடுப்பிலை நெருப்பு எரியும் இல்லாட்டி பூனை ஏறிப் படுத்துவிடும் என்று அமைதி காத்தார். எல்லாக் கவலையையும் களைய உடல்வலி மனவலியைப் போக்க மதியம் போல் பவளத்திற்கு தெரியாமல் திருத்தின மிதிவண்டி ஒன்றை எடுத்து சரியாக ஓடுதா...? என்று சாக்குப் போக்கு சொல்லி கந்தனின் கள்ளுக்கடையில் தஞ்சம். கந்தனும் “அளவாக” ஊத்தும் சமூக அக்கறையுள்ள சீவல்காரன். அதனால் பவளத்திடம் மாட்டுப்படும் வாய்புகள் அதிகம் ஏற்படவில்லை. பொன்ராசாவிற்கு நல்ல புளிச்ச பழைய கள்ளை உள்ளே தள்ளி ஊறுகாயை நாக்கில் தடவி கடைக்கு திரும்புவார் ராசா. பவளம் வெள்ளந்தியாக “எங்கையணை போனய் என்பாள்” வெறியின் உச்சம்.... விரக்தியாக.... “உனக்கு மாப்பிளை பார்க்கப் போனனான் என்று தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டு அந்த மிதிவண்டி திருத்தும் கொட்டிலின் மூலையில் சாக்கொன்றைப் போட்டு மிதிவண்டி உதிரிகளுடன் மல்லாக்காய்

படுத்துவிடுவார். பவளம் எனக்கு கல்யாணம் நடக்குமா...? என்று குழந்தையாய் ஏங்கும்... காலையில் வீட்டில் இருந்து கிளம்பும் போது எண்ணை வைத்த தலையையும்... திருநூற்றை முகத்தில் பூசி வெள்ளையாக்கி...? உடைந்த கண்ணாடியில் பார்த்தவளுக்கு தெரியும் ஓர் இராசகுமாரனும் தனக்காக வரப் போவது இல்லை என்று அந்த பிஞ்சுள்ளம் தனக்குள் வெந்து வெதும்பிப் போகும்.... இனி ஐயா நாலு மணிவரை எழும்ப மாட்டார். சோறும் இல்லை வீட்டை போனால் தான் சோறு... எப்ப வேலை முடிச்ச வீடு போறது என்று ஏங்கும் அந்த பிஞ்சு. பாடசாலை விட்டு பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் கடைக்கு வந்து காற்றடித்தல்.... ஓட்டை ஓட்டுதல்... போன்ற சிறு திருத்தங்களுக்கு கதைக்கும் போது மட்டும் எழுந்து பவளத்தை பின் தள்ளி தானே எல்லாவற்றையும் செய்வார் பொன்ராசா. பவளத்தின் பாவாடை சயிக்கிளின் கொழுப்பால் கரி நிறமாகி இருக்கும். அவளின் நிறம் கறுப்பா...? அந்தப் பாவாடை கறுப்பா...? என்று பட்டிமன்றம் நடத்தும் அளவிற்கு கறுப்பு பேசுபொருளாகி நிற்கும்.

மாலை எட்டு மணிவரை தொடரும் இந்த திருத்த வேலைகளில் மிதிவண்டி கழுவிப் பூட்டுவதற்குரிய சமான்களை எண்ணைகுள் போட்டுக் கழுவுதல் துடைத்தல் ஏன் ஓட்டை ரயரை ஓட்டுதல் வரைக்கும் பவளம் மூச்சவிடால் வேலை செய்து வந்தாள். பவளம் இல்லை என்றால் பொன்ராசாவால் வீட்டிலை உலையை ஒழுங்காக பொங்க வைக்க முடியாது என்ற நிலை. கடன் சொல்பவர்களும்.... காசு இல்லை என்பவர்களையும்.... பொன்ராசா செய்து தரமாட்டேன் என்று ஒதுக்கியது இல்லை.

கடனை கேட்டு வதுலிப்பதுவும் இல்லை. ஆனால் “அண்ணை என்ன வகுப்பு படிக்கிறயள்....?” “நானும் படிக்கலாமோ...?” “மணி என்ன...?” என்ற கேள்விகளை பவளம் நிறுத்தவே இல்லை அனுதாபமாக பார்த்தார்கள் சிலர் ஆக்கபூர்வமாக ஏதும் செய்யவில்லை. பெண் என்பதற்காகவே பகிடி என்ற வகையில் வக்கிரங்களையும் கொட்டித் தீர்த்தனர் சிலர்... ஏன் அந்தரமாகவும் பார்த்தார்கள் சிலர்... இராணுவத்தின் சுற்றி வளைப்புகளும் கைது செய்தலும் ஆரம்பித்த 1984 ஆண்டுக் கால கட்டம். தெருவில்போகும் பாடசாலை இளைஞர்களை கரணிய காரியம் இன்றி எழுமாறாக பிடித்து வாகனத்தில் ஏற்றி முகாமிற்கு கொண்டு சென்றால் பின்பு பூசா முகாம் என்று திரும்பி வருவார்களோ..? இல்லையோ...? என்ற நிலை அப்படியான ஒரு நாளில் பொன்ராசா கடையில் காற்றடிக்க நின்ற பள்ளிக்கூடப் பொடியளை நோக்கி இராணுவம் வர பலரும் மெதுவாக நகர ஒருவன் மாத்திரம் தனது மிதிவண்டியை எடுத்துக் கொண்டு நகர முடியாமல் நின்றான்.

அருகில் வந்த இராணுவவீரன் ஒருவன் அவனைப் பிடித்து வாகனத்தில் ஏற்ற முற்பட்டான். மிதிவண்டியின் உதிரிப் பாகங்களை மண்ணெண்ணெயில் கழுவிக்கொண்டிருந்த பவளம் கணப் பொழுதில் கடையிற்கு முன்வந்து “அது என்றை அண்ணை அவரை விடுங்கோ..” என்று அந்த வீரனின் குறுக்கே மறிக்க இந்த இழுபறியில் பெடியன் தப்பி ஓட தற்போது பவளம் இராணுவத்தின் வாகனத்திற்குள்.... பொன்ராசா செய்வதறியாது ஏங்கி நிற்க.... வாகனம் பறந்தது. வாகனத்தின் பின்னே ஓடிய பொன்ராசாவால் ஒன்று செய்ய முடியவில்லை. யாரிடம் முறையிடுவது....? பிரஜைகள் குழவிடம் முறையிட “பொன்ராசா பொறுத்திரு உன் ரை கறுப்பு மகளை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள்..” என்று பதிலுரைக்க.... மீண்டும் கள்ளுக்கடைக்குள் தஞ்சம் புகுந்தார் பொன்ராசா. ஒரு கிழமை ஓடியும் எந்த செய்தியும் இல்லை இயக்கமும் வந்து “நாங்கள் அவர்களுக்கு பாடம் கற்பிப்போம்..” என்று சுடுகலன்களை சனத்திற்கு காட்சி படுத்த... அடுத்த நாள் பள்ளிக் கூடத்திலை 10ம் வகுப்பில் இரண்டு மாணவர்கள் காணாமல் போயிருந்தார்கள்.... பயிற்சிக்குப் போட்டாங்களாம் என்ற பெருமிதங்கள்.

கள்ளுச் சீவ பனை மரம் ஏறிய ஒருவரின் கண்களில் சற்றுத் தூரமாக பற்றைக்குள் ஓர் உருவம் தெரிய... அங்கு விரைந்தால்.... அது பவளம் குற்றையிராக.... முகம்... உடல் எங்கும் பிராண்டல் காயங்கள் “ஐயா என்னைத் தொடாதிங்க...” என்று ஆண் வாதையை வெறுக்கும் அப்பாவியாக பவளம்... பெண்கள் சேர்ந்து அவளை தூக்கி வீட்டிற்கு கொண்டு வர... ஊர்க் கிழவி ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கிவிட்டாள் நாசம் பண்ணிப் போட்டாங்கள்....” என்று பவளம் மாத்திரம் ஏதும் கூறாமல் அமைதியாக கூரையை வெறிச்சுப் பார்த்தபடி இருந்தாள்.

காலையில் ஏதும் நடக்காதவளைப் போல் பொன்ராசாவுடன் கடைக்குக் கிளம் பிவிட்டாள் ஆனால் வைராக் கியத்துடன்.... “இனி ஓர் அண்ணையையும் இராணுவ வண்டியல ஏற்ற நான் விடமாட்டேன் அப்படி ஏற்றினால் என் உயிர் என் உடம்பில் இராது என்று.

வெளிநாட்டு வாழ்வு

தூர தேசத்தில்
துன்பம் சொல்லமுடியாதவை

எல்லாம்
தேடித்தேடி சேர்தேன்
ஏனோ என்னை
தொலைத்தேன்

இல்லம் மறந்து
இல்லாள் துறந்து
மகன் மகள் விடுத்து
வருமானம் தொடுத்து
வானம் தொட்டு
விமானம் ஏறி
பொருள் தேடும்
துறவியானோம்

முப்பது நாள் சந்தோசத்தை
மூன்று வருடம் நினைத்து
வாழ்வதாய் வாழ்ந்து
வதங்கி வாடி
பணம் தேடி
பல வழிகள் ஓடி
தூர தேசத்தின்
துன்பம் சொல்ல முடியாது

கடல்லளவு பை இருந்தாலும்
அள்ளமுடியாது
விரல் நுனியில்
விஞ்ஞானம் பார்த்து
குரல் வழியே

குடும்பம் நடத்தி
தேவைகள் தீர்த்து
ஆயுள் தேய்த்து
ஒவியமான தேகம்
ஓய்ந்து தளர்ந்து

எடைபோட்டு முடியாத
மொத்த மகிழ்ச்சியில்
ஊர் திருபுகையில்
எதிர் முகங்களை ஆசையாய்
பார்த்து நலம் விசாரித்து
நகர்ந்து போகையில்

ஏதோ ஒரு குரல்
அழுத்தமாக கோட்டது
ஒரு கேள்வி
எத்தனை நாள் விடுமுறை
எப்போது திரும்ப போவாய்

தூர தேசத்தின்
துன்பம் சொல்ல முடியாது .

வி.அயிவர்ணா
முல்லைத்தீவு

இன்று காலையில் நுண்ணங்கிகளின் தொழிற்பாடு பற்றி அறிவதற்கு மதுவம் (ஈஸ்ட்), சீனி இரண்டையும் சுடுநீரில் கரைத்து அவதானிப்பு மேற்கொள்ள கண்ணாடிக் குடுவையும் பலானும் கொண்டு வருமாறு எட்டாம் வகுப்பும் பிள்ளைகளிடம் சொல்லி இருந்தேன்.

டெஸ். ஃபாய்ஸா அல் கண்ணியா.

“தயாரித்த கலவையை கண்ணாடிக் குடுவையினுள் ஊற்றி, அதன் திறந்த முனையில் பலூனைப் பொருத்தி இருபது நிமையத்தில் அவதானித்தால் பலூனிற்குள் காபனீரொற்சைற்று வாயு வெளியாகி பலூனை நிறைக்கும்.” என்று நேற்று மாணவர்களுக்குப் படித்துக் கொடுத்திருந்தேன். அதை செய்முறையாக்கிப் பார்ப்பதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடுகள். காலையில் வகுப்பில் ஆளுக்கொரு கண்ணாடிக் குடுவையும் பலூனும் உற்சாகத்தோடு என்னை வரவேற்ற பிள்ளைகளுக்கு குறித்த செயற்பாடு தொடர்பில் அறிமுகம் செய்துவிட்டு...

“செல்லங்களே... இவ்வாறு உற்பத்தியாகும் வாயுவால்தான் மதுவம் போட்டு செய்ற வெதுப்பி (பாண்), இனிப்பு வெதுப்பி (பணிஸ்) போன்ற நாம வெதுப்பகத்தில் (பேக்கரியில்) வாங்குற சாப்பாடுகள் எல்லாம் மென்மைத் தன்மையை அடையுது... சரியா..” என்று விளக்கியவாறே அவர்களின் செய்முறைகளில் கவனம் செலுத்தினேன்.

ஒவ்வொருவரும் தாம் கொண்டு வந்திருந்த கண்ணாடிக் குடுவைகளை (போத்தல்களை) மேசையில் வைத்து விட்டு மதுவ- சீனிக் கரைசலைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினர். அப்போதுதான் ஆதில் கொண்டு வந்திருந்த கண்ணாடிக் குடுவையை அவதானித்தேன். மாறுபட்ட உயரமும் அழகான வடிவமும் கொண்ட வேறுபாடான ஒரு கண்ணாடிக் குடுவை அது. அதைக் கண்டவுடன் என் மூத்த மகள் என்னிடம் சொன்ன விடயம் நினைவுக்கு வந்தது.

மகள் கண்ணாடிக் குடுவைகளை அலங்காரம் செய்து அழகு பார்ப்பதில் ஆர்வம் உள்ளவள். “எங்கேயாவது வேறுபாடான வடிவில் கண்ணாடிக் குடுவைகளைக் கண்டால் வாங்கி வாங்கம்மா..” என்று அடிக்கடி சொல்வாள். செய்முறையில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த ஆதிலிற்கு அருகில் மெதுவாய்ச் சென்று குறித்த கண்ணாடிக் குடுவை தொடர்பில் ஆதிலிடம் விசாரித்தேன். அவனோ பதில் சொல்லத் தயங்குவது போலிருக்க கையில்

எடுத்து முகர்ந்து பார்த்ததும் அதன் வாசனையால் உடனே சிறிதாகத் தலைசுற்றலும் குமட்டலும் ஏற்பட்டது. மெதுவாய் வகுப்பறைக்கு வெளியே போய் விட்டேன் . அவனுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த சிறுவன் என் பின்னாலேயே ஓடி வந்து "ரீச்சர் அது சாராயப் போத்தல். அவண்ட மச்சான் குடிக்கிறயாம். அவர் ஊருக்கு வாற நேரம் எல்லாம் அங்கே விடிய விடிய குடிதானாம். இவண்ட வாப்பாவும் பெரிய குடிகாரன்தானாம். இவனும் குடிக்கிறானோ தெரியா ரீச்சர்...எண்டாலும் நான் சொன்னண்டு சொல்லிட வேணாம்..அடிப்பான்" என்று மூச்சு விடாமல் மெதுவாய் என் காதில் ஊதிவிட்டு ஓடி விட்டான்.

இந்தச் சின்னப் பிள்ளைகளுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் நமக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது என்று எண்ணியவாறு எனக்கோ இந்தக் கதையைக் கேட்டதில் ஆதிலின் வீட்டுச் சூழலை நினைத்து முன்னரிலும் அதிகமாய் தலைச் சுற்றத் தொடங்கிற்று. காபணீரோட் சைற்றுத் தயாரிக்கும் பரிசோதனை செயற்பாடுகள் எல்லாம் முடித்து நல்ல வடிவாய் ஊதிப் பருத்துக் கிடக்கும் பலூன்களைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு மாணவர்கள் குதூகலித்துக் கொண்டிருக்க.. ஆதிலை மட்டும் ஆசிரியர் ஓய்வு அறைக்கு வரச் சொல்லி விட்டு வந்திருந்தேன்.

மெதுவாய் தயங்கித் தயங்கி வந்தவனிடம் தலை தடாவி... "காலையில் என்ன சாப்பிட்டங்க ஆதில். உங்கட வீட்ட ஆர் ஆரெல்லாம் இருக்காங்க" கொஞ்சம் தயக்கத் தோடுதான் பிள்ளை சொல்லத் தொடங்கினான்.. "உம்மா வெளிநாட்டுக்குப் போய்ட்டாங்க ரீச்சர். அக்கா கலியாணம் கட்டிற்றாங்க. அவ ஒரு சிங்கள ஆள காதலிச்சுக்கு கட்டிற்று அவரோட காலியில இருக்கிறா ரீச்சர்."

"எப்பிடி சிங்கள ஆள?"

நம்மட ஊரில் ரெண்டு ஆண்டுக்கு முதல் கலை களியாட்ட நிகழ்ச்சி நடத்த வந்திருந்தவங்க ரீச்சர். அதில வித்தை காட்டும் குழுவில உந்துருளி ஓட்டுற ஒருவரத்தான் அக்கா விரும்பிற்றா ரீச்சர்"

“அவ உங்களோட தொடர்பொண்டும் இல்லையா”?

“இருக்கு ரீச்சர். அவ இப்ப ஊருக்கு வாற நேரம் எல்லாம் அவரும் அவரோட அவர்ட கூட்டாளிகளும் வருவாங்க ரீச்சர்.

“ஓ..அப்பிடியா.. அவங்க குடிக்கிறவங்களோ ஆதில்?”

“ஓம் ரீச்சர்..

இஞ்ச இருந்து போற வரைக்கும் தண்ணி, சிகரெட் என்று ஒரே கூத்துத்தான் ரீச்சர். சிலநேரம் வெறியில என்னையும் குடிச்சுப் பாக்கச் சொல்லுவார் ரீச்சர். சத்தியமா நானெண்டா ஒரு நாளும் வாயிலயும் வச்சிப் பாக்கயும் இல்ல. அவர் வெறியில கால் கையை அழுக்கி விடச் சொல்லிக் கரைச்சல் குடுப்பார்”. “வாப்பாவுக்கும், ராத்தாக்கும் இதல்லாம் தெரியாதா ஆதில்?..”

“தெரியும் ரீச்சர். அவங்க கண்டும் காணாத மாரி இருப்பாங்க. அவங்களுக்குத் தெரிஞ்சும் ஒண்டும் செய்ய ஏலா ரீச்சர். அவர் சரியான கோவக்காரான்”

இந்தப் பிஞ்சின் பரிதாப நிலை கண்டு எனக்கும் கொஞ்சம் அழுகை எட்டிப் பார்த்தது. “சரி.. உம்மா வெளிநாட்டில் இருந்து அழைப்பு எடுத்தா இந்தக் கரைச்சல் எல்லாம் சொல்லி அவரை உடனே வரச் சொல்லு ஆதில். அதோட இனி ராத்தா..மச்சான் ஊட்டுக்கு வந்தா அறைக்குள்ள நேரத்தோடையே போய் கதவைப் பூட்டிற்று தூங்கிடு. விடிஞ்ச நேரத்துக்கு எழும்பிப் படி..” என்று சொல்லி.. இன்னும் கொஞ்சம் ஆறுதல் படுத்தி அனுப்பி விட்டேன்.

அவனது வீட்டுப் பகுதியில் வேறுசில வீடுகளிலும் இப்படியான சிக்கல்களைப் பிள்ளைகள் எதிர்கொள்வதை இன்னும் சில மாணவர்கள் மூலமும் அறிந்து கொண்டபோது இதை எப்படித் தடுக்கலாம் என்று யோசித்து.. அதிர்ச்சியும் கவலையும் மட்டுமே கொள்ள என்னால் முடிந்தது. என்றாலும் மாலையில் அவனின் வாப்பாவை வரவழைத்தேன்.

இந்தக் குடி கூத்து பற்றி டக்கென்று தொடங்காமல் “அவன் வகுப்பில் அடிக்கடி நித்திரை கொள்கிறான்...ஒழுங்கா வீட்டுவேலைகள் செய்து வாறலை... நீங்க தொடர்ந்து கடலுக்கு போறீங்க...ஆதிலைக் கவனிக்க உங்களுக்கு நேரம் இல்லைதானே.. அவன்ர உம்மாவை வெளிநாட்டில் இருந்து எடுக்கிறது நல்லம் இல்லயா.” என்று மெதுவாய் அவரிடம் போட்டேன்.

முதலில் கொஞ்சம் கோபமாக பதில் சொன்னாலும்...தொடர்ச்சியான

எங்கள் உரையாடலில் கொஞ்சம் இறங்கி வந்து... “பார்ப்போம் பிள்ள” என்று கூறிப் போனார். “இப்படி நல்லா படிக்கிற பிஞ்சுகளின் மனசுக்குள்ள ஆயிரம் ஆயிரம் கனவுகள் பூத்துக் குலுங்கிக் கிடக்கும்... அவைகள் பொறுப்பில்லாத பெற்றோர்களாலயும் குடும்பச் சூழல்களாலும் கலைந்து போய் விடக் கூடாது... அவர்களின் கனவுகள் யாவும் மெய்ப்பட வேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்வதை விட வேறு என்ன வழி எனக்கு இருக்கிறது? என்று எனது மனதில் கவலை ஏற்பட்டது.

“பிள்ளைகளின் கல்வியில்.. ஒழுக்கம் நடத்தைப்பண்புகளில் எல்லாம் வீட்டுச் சூழல் எவ்வளவு தூரம் தாக்கம் செலுத்துகிறது என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தும் இந்த அப்பாவிப் பிஞ்சுகள் வாழ்வில் இதுவரைக்கும் நம்மால என்ன பெரிய மாற்றங்களை கொண்டு வர முடிந்திருக்கிறது ?” என எனதுமனம் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இரவில் இரைகள்

கொலையாளிகள்

(இரவிகாந்தன் - திருகோணமலை)

நதியின் நிறம் அறிய
காத்திருக்கிறது காலம்.
உணவாக ஒரு பறவையின்
இரையாக சிலிரக்கிறது

எப்போதும் குறி தவறாத
வேடனின் கழுகுப் பார்வையுடன்
அங்கும் இங்கும் அலைந்து
முட்டி மோதி முகர்ந்து

நாண் ஏற்றிய ஒற்றை அம்புடன்
நாணல் புற்கள் நிறைந்த
நீரோட்டம் சுழலும்
நதிக்கரையில் வந்தமர்கிறது

அக்கணத்தை யாரும்
எதிர்பார்க்கவில்லை
காத்திருந்த இரையே திடீரென
பெரும் புயல் என எழுந்து தன்

நம்பிக்கையின் மேல் விழுந்த
தாக்குதலில் இயல்பு மாறாமல்
மேலெழுந்த பறவை எதிர்பார்ப்புடன்

மீண்டும் இரையின் இலக்கில்
வந்தமர்கிறது
தன்நிலை மறந்திருந்த நாணல்
சிலிர்ப்பில் அனிச்சையான

கொலைக்கு பின் சிந்தியது
கொலையின் இரத்தம்
அந்த நதி இன்னொரு கொலைக்கு
உணவாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது.

தாய்மையற்றவளின்

மடல்

முகிழாத மழலைக்கு....
முத்தான ஒரு கடிதம்....
கலையாத கனவே நீ...
என் கைக்கெட்ட மாட்டாயோ??
உனை முத்தமிடும் ஒத்திகையில்....
என் முழு நாளும் ஓடுதம்மா....
அள்ளி உனை அரவணைக்க...
தள்ளி நாளும் போகுதம்மா....

கட்டியவன் கையணைப்பில்..
கனவான கரு நீயே...
வந்துதித்து என் வயிற்றில்...
வைரமென மாறாயோ??
வழியெங்கும் பிச்சொற்கள்....
வாய் இளித்துப் பேசுகையில்...
வந்து எழும் வலிதனையே....
வையத்தில் யாரறிவார்???

உன் தந்தை கேட்கவில்லை....
உணர்வுகளைக் காட்டவில்லை....
உற்றவள் நானறிவேன்...
அவருன்னைத் தேடுவதை...
உயிரோடு கூறு போடும்...
கழுகுகள் வாழுமிங்கு...
உயிரெனவே உனைக் காப்பேன்....
உதித்தெழ மாட்டாயோ???

தாய்மையற்றவள் நானென்று....
மார்தட்டிச் சொல்லுகின்ற....
மதியழந்த மானிடரை...
மண்டியிடச் செய்திடுவோம்....
வலியெல்லாம் ஒன்றிணைந்து....
உதிரத்தைப் போக்குகையில்....

பழி சொல்வோர் வாயடைக்க....
பிறந்து நீ வாராயம்மா....

இரவுகள் கனமாகி....
இதயங்கள் ரணமாகி....
கண்ணீரில் கழித்திட்ட....
காலங்கள் போதுமம்மா....
இறை வழி நான் நின்று....
தினந்தோறும் கேட்கிறேன்....
பிள்ளைப்பெற்றறை காணும்....
வரமொன்று தாராயோ???

உதிரத்தை உணவாக.....
உனக்கு நான் தந்திடவே.....
உரத்தழுது என் மார்பில்....
உதைத்திட மாட்டாயோ???
பூவிரலை நான் பிடித்து....
பொற்பாதம் நீ பதிக்க...
புதையலாய் என் வாழ்வில்....
கண்ணே நீ பிறவாயோ???

தாய் என்ற வரம் தரவே....
தாமதமாய் வருவாயோ...???
தவித்து நான் காத்திருக்க
எனைத் தவிர்த்து நீ போவாயோ???
உன் வரவை எதிர்பார்த்து....
விழியோரம் நீர்கோர்த்து....
பழிச்சொற்கள் தவிர்த்திடவே....
வழி பார்த்து நிற்கின்றேன்.....

கண்ணீரை மையாக்கி....
உணர்வுகளால் எழுதுகின்றேன்....
முகிழாத மழலைக்கு....
தாய்மையற்றவளின் மடல்
இதுவே....

சீரும்த், சௌஜா முகம்மது சப்ர்
முதலர்.

ஊழ்வினை

சுபா
ஜேர்மன்

காலமும் நேரமும் நல்ல நேரத்திலும் கைகூடும், கெட்ட நேரத்திலும் கைகூடும். எதையும் எதிர்கொள்ளும் தைரியம் எமக்கு இருந்தேயாக வேண்டும். கடந்த சிலவாரங்களாக நான் நிம்மதி இழந்து தவிக்கிறேன். ஏன்??என் நெஞ்சில் குடியிருக்கும் தெய்வம் எது என்றால் அது என் மஞ்சம் வந்த தேவதை மஞ்ச தான். மான் குட்டி போல துள்ளியோடித் திரிந்தவன் ஏதோ ஒன்றைப் பறி கொடுத்தவன் மாதிரி சோர்ந்து போயிருந்தான்.

இதுவரை முகம் வாடா நல்லமகளாக, நல்ல மனையாளாக நல்லதாயாக எங்களைச் சுற்றி சுற்றியே வந்தவன் இப்போ ஏன் இப்படி மாறினான். சந்தேகப் பேயொன்று என்னைப் பயமுறுத்தியபடி தொடர "மஞ்சவைக் கவனிச்சீங்களா மாமி கொஞ்சநாளாய் வாடிச் சோர்ந்து போய்.. உங்களுக்கு ஏதும் சொன்னாவோ உடம்புக்கு ஏதும்!!"

இல்லையப்பன் ஒண்டுமே சொல்லல்ல.

ம்ம் பெற்றதாய்க்கு மறைக்கிற விசயமென்றால், நிட்சயமாய் அது வீட்டுக்கு வெளியில்தான் இருக்கவேணும்.. துருவித் துருவி தேடினேன். புத்திமான் பலசாலி என எனக்கு நானே தைரியம் சொல்லிக்கொண்டு படுக்கை அறையில் முடிச்சை அவிழ்க்கத் தொடங்கினேன்.

"...நீங்கள் நல்லாய்தானே பாக்கிறீங்க . எனக்கென்ன கவலை....."?

"...ச்சாய் நீர் எதையோ மறைக்கிறீர்" என இறுக அணைத்தேன்.

"உங்களுக்கு சொல்லாமல் மறைக்கிற அளவுக்கு எனக்குள் எதுவுமே இல்லை. கொஞ்சநாளாக அப்பாவின் நினைவு அடிக்கடி வந்து என்னை ஆட்டிப் படைக்கிது. யார் யாருக்கோ பணிவிடைகள் செய்யிறன். பெற்றதகப்பனுக்கு ஒருவாய் ஊட்டிவிடும் பாக்கியம் கிட்டவேயில்லை. இதைப்பெரிய விசயமா உங்களிடம் சொல்லமுடியுமா.. இல்லை இதை அம்மாவுக்கு சொல்லி அவவின் நிம்மதியைக் குலைப்பதா சொல்லுங்க."

"சரி ..மஞ்ச இப்பநான் சொல்வதைக்கேளும். அப்பா செய்ய வேண்டியதை யெல்லாம் அம்மா சரியாகவே செய்து வாரா. எங்களுக்கேதும் குறை

வைத்தாவா இல்லையே. ஒருவேளை அவ மறுமணம் செய்திருந்தால்....”

“ஐயையோ அப்படி சொல்லாதீங்க. இந்தப் பிறப்பில் மட்டுமல்ல எத்தனை பிறப்பெடுத்தாலும் எனக்கு அம்மாவாக இவதான் இருப்பா”

“....கொஞ்சம் யோசிச்சுபாரும். அம்மாவே மனம் தேறி வாழப்பழகிட்டா. நீர் மனசைப் போட்டுக் குளப்பிக் கொண்டு....”

“நான் குளம்பேல்லையப்பனே. கொஞ்சநாளாக அப்பா பக்கத்தில் இருக்கிறமாதிரி ஓர் உணர்வு என்னைக் கொல்லுது.” “என்னகதை சொல்றீர்? இவ்வளவு காலமும் வராத நினைப்பு இப்பமட்டும்.. பேசாமல் படும். “

“..இஞ்சேருங்கோ, உங்களுக்கு எப்பிடி புரியவைக்கிற தென்றே தெரியேல்ல. மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் எங்களது இல்லத்துக்கு ஐயா ஒருவர் வந்தார். என்னவோ தெரியாது பார்த்த முதல்நாளே “எங்கோ உன்னைப் பார்த்திருக்கிறேன்” என்றார் .அதன் பின்னர் மகள் மகள் என்றே என்னைக் கூப்பிடுகிறார். எவரோ ஒருவர் வாய்க்கு வாய் மகள். மகள் எனக்கூப்பிடும் போதெல்லாம் அப்பா பக்கத்தில் இருக்கிற மாதிரியேயிருக்கு”

“..அந்நியர் ஒருவர் மகள் மகள் என ஆயிரம் தடவை கூப்பிட்டாலும் அவர் உமது அப்பாவாக முடியாது. அதை நீர் புரிந்து கொள்ளவேணும். அவர் கூப்பிடுவது சங்கடமாயிருந்தால் “ஐயா என்னை மஞ்ச என்று கூப்பிடுங்க. அது எனக்கு மகிழ்ச்சியாயிருக்கும் என்று சொல்லிவிடும்” “.

.....அதெப்படிச் சொல்ல முடியும் .அங்கு வசிக்கும் அத்தனை பேருமே எனக்கு அப்பா அம்மா மாதிரி. அவர்களில் ஒருவர் என்னை மகள் எனக்கூப்பிட்டால் அப்படிக் கூப்பிடாதீங்க என்று எப்படிங்க சொல்ல முடியும் இதுவரை இவரைத் தவிர வேறு எவருமே என்னைமகள் எனக் கூப்பிட்டதில்லை.”

“....ம்ம் இந்த அப்பா எந்த ஊரிலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்தார்?.”

“ஜேர்மனியிலிருந்து...” “என்னம்மா இது புதுக்கதை. இஞ்சை இருக்கிற கிழடு கட்டைகள் வெளிநாடு வெளிநாடு எனப் பறந்து கொண்டிருக்கினம். உவர் ஏன் இஞ்சை ஓடிவந்தவராம்.”

“...நான் வேலைக்குபோய் கதைபேசிக்கொண்டிருக்க முடியுமோ.. ஒரு தடவை நீங்களே அவரைச்சந்தித்து கதையுங்கோ.. அவரும் நிட்சயம் மகிழ்வார்.”

புதிதென உள்னோரிடம் பிதிதென ஏற்போது வந்தவிலை வெற்றியில் பணிவு தேவை...எதிர்ப்பில் துணிவு தேவை... தோல்வியில் பொறுமை தேவை...எதிலும் நம்பிக்கை தேவை.

“.....அவர் மகிழ்வாரோ இல்லையோ மஞ்ச விரும்புகிறாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.”அவளுக்காகவே அவரைச் சந்தித்தேன். எண்பது வயதுக்கு மேல் இருக்காது. கட்டுப்பல்லில் கலகலப்பான சிரிப்பு. ”ஐயா நீங்கள் ஜேர்மனியிலிருந்து வந்திருப்பதாக அறிந்தேன். வசதியான வாழ்வை விட்டு ஏனிங்கு வந்தீர்கள்?

“...இருப்பதை விட்டுப் பறக்கிறதைப் பிடிக்க ஆசைப்பட்டால் இப்படியாகுமென்று கனவிலும் நினைத்ததில்லை. என் கனவெல்லாம் கலைந்து கட்டையில் போகிற வயதில் இப்போ இஞ்சை வந்துகிடக்கிறன்.. இப்போதும் கனவுகாணுறன் தம்பி...” சொல்லும் போது கண்கள் பொலபொலத்து சிதறின.

“.....தம்பி உமக்குச் சொன்னால் என்ன. நான் இ.போ.சவில் சாரதியாய் தான் இஞ்சை வேலை பார்த்தனான். அப்ப நான் ஒரு பிள்ளையை விரும்பியிருந்தனான். இரண்டு பக்கமும் வசதிக்குறைவு. நீங்கள் வெளிநாடு போனால் தான் எங்களுக்கு கல்யாணம் நடக்குமென அவசொன்னதைக் கேட்டு நானும் வெளிக்கிட்டன். பிரயாண முகவர் இடைத்தங்கல் நாடுகளில் நிற்பாட்டி வைத்த நேரம் தான் நான் ஐரோப்பாவுக்கு அகதியாய் போகிற சங்கதியே தெரியும் . முன்னம் போனதுகள் மூச்சம் விடேல்லை. குழந்தை குட்டிகளோடு மட்டுமில்ல பிள்ளை வயித்தோடும் நிண்டவையைப் பாத்து பரிதாபப்படுவனோ என்ற நிலையை நினைச்சு கவலைப்படுவனோ சொல்லும். நடந்தது நடந்து போச்சு என நிண்டு தவித்த நேரம் ஆளாளுக்கு ஆலோசனை. வெளிநாடுகளிலிருந்து கதைத்தவர்கள் பலர் வகுப்பெடுத்தனர். அப்போதான் நீங்கள் அகதிகோரிக்கை விடேக்க மனிசி இருக்கிறா வெண்டு உங்கள் காதலியின் பெயரைக் குடுத்திடுங்கோ. அப்போதான் பின்னர் கூப்பிடச் சுகம் என்றார்கள். நானும் அப்படியே செய்திருந்தன். ஆனால் பின்னர் நிலமை தலைகீழாக மாறிப்போச்சு தம்பி.

என்னவெல்லாமோ நடந்து, நான் அங்கிருந்த ஒருத்தியை கட்டவேண்டிய நிலைக்குள் விழுந்திட்டன். ஆனால் திருமணப் பதிவு செய்யமுடியாத இக்கட்டு வருமென நினைச்சே பாக்கேல்ல கடைசியாய் எனது பின்னாள் காதலியின் அண்ணன் முன்னாள் காதலி இறந்திட்டாளென இறப்புச் சான்றிதழ் அனுப்பி தங்கச்சியை கரையேத்தி விட்டார். நான் மட்டும் பாதாளக்கடலுக்குள் விழுந்திட்டன்.

உழைச்ச உழைச்ச அவளின்ர அண்ணன் தம்பியவையைப் பாக்க வைச்சாள். ஓடியோடிக் களைச்சப்போய் இளைப்பாற வைத்தியசாலை கட்டிலைத்தேடி ஓடவேண்டி வந்தது. மனுசிமட்டுமில்ல பிள்ளைகளும் சீறிச்சினக்க இருந்தா ஒழுங்காய் இருக்கவேணும் இல்லாவிட்டால் வெளியில் போயிடுங்கோ

என்று கத்தியிட்டன். அடுத்த நொடிகாவல்துறை வந்து கதவைதட்டியது. அவர்கள் வருவது போவது எப்போது என நீர் தீர்மானிக்க முடியாது. விரும்பினால் நீர் இருக்கலாம். இல்லையேல் வெளியேறிவிட வேண்டும். அல்லது நாங்களாக வெளியேற்றிவிடுவோம் என மிரட்டி விட்டுப் போனார்கள்... வாழ்வா அது. நரகலோகம். தொடர்ந்து அங்கிருந்தால் பைத்தியக்காரனாக அலைய வேண்டும், அடுத்து ஒரு பராமரிப்பு இல்லத்தில் தள்ளப்படுவேன். அங்கு ஓர் அகதிக்கான கடைசித்தரிப்பிடம் அது தான். கணவன் என்ற அனுமதிப் பத்திரம் போதும்

அலங்காரமாய் உலாவரலாம் என்ற திமிரில் இருந்தவளை அடக்கமுடியாமல் நானாகவே ஒதுங்கிக் கொண்டேன். ஓய்வூதியத்தை எடுத்துக்கொண்டு இங்கு ஓடி வந்து விட்டேன். சாகும் போதாவது தாய் மண்ணின் வாசத்தை சுவாசித்த படி போய் சேர்வேன் .தம்பி ஒரு பெரிய பாரத்தை இன்று இறக்கி வைத்திருக்கிறன். இந்த இல்லத்தில் இருப்பது கூட எனது ஊழ்வினைப் பயன் தான். முதல் முதலாக உமது மனைவியின் முகத்தை பார்த்த போது என் முதல் காதலியின் முகமே தெரிந்தது. தம்பி தவறாக நினைக்காதையும் அச்சில் போட்ட தாய் அதே முகம். என்ன போற காலத்தில் அந்தப் புண்ணியவதிக்கு செய்த துரோகத்தை நினைச்சு நினைச்சு செத்துப்போ என்கிறது என் தலை விதி. இவ்வை என் மகளாய் பார்க்கும் போது சின்ன மகிழ்ச்சியொன்று வந்துபோகிறது என்று அவர்சொன்ன போது அவரது நாதமுதழுத்தது எனக்கோ தலையே கிறுகிறுத்தது.

ஒருவேளை இவரது காதலி மஞ்சுவின் உறவினராக.. சீசீ அப்படி இருக்காது. ஒருவர் போல் ஏழுபேர் இருப்பார்கள் என்பார்களே.. அப்படியிருக்கலாமோ என்ற யோசனை தோன்ற" சரி ஐயா நடந்தது நடந்துபோச்சு உங்களது அந்த காதலியின் பெயர் ஞாபகமிருக்கா என்றேன். அவவின்ர பெயர் எப்படி மறந்து போகும் என்றவர் ஒரு புத்தகத்தைப் புரட்டி அதற்குள்ளிருந்த படத்தைக் காட்டி. இவர்தான் எனது கோமதி என்றார்.

உண்மையில் அது மஞ்சுவின் படமா . அதிர்ந்தேன். மாமி கோமதி. இறப்புச் சான்றிதழ் பெறப்பட்ட தேவதை என் வீட்டில் இன்னும் வாழ்கிறது என்று சொல்ல விரும்பாது. உங்களது ஊழ்வினைப்பயன் என்னையும் புரட்டி எடுக்கிறதே என மனதுள் புகைந்தேன். வாய் பேச மறுத்துக் கிடந்தது..

அதுவொரு சுட்டெரிக்கும்
நண்பகல்வேளை
அரசமர் குளிர் நிழலில்
புத்தரை நான் எதேச்சையாகச்
சந்தித்தேன் ஆச்சரியம்,
புத்தர் என்னுடன் பேசினார்.
என்தோலை நுனிநகத்தால்
கிள்ளிப் பார்த்தேன்
கண்டுகொண்ட புத்தன்
“காண்பது உண்மைநிலை” என்றான்.
பேசுமொழியின்றி தவித்துத்
தவித்தவேளை
பேசு என்று என் இனத்தின்இழப்பு
உரமுட்டியது
“மேடான திட்டுகளும்
மொட்டைகளும் உனக்கெதற்கு”
என்றேன்
நீர் வழிந்தோட வசதியாக
இருக்குமல்லவா என்றான்.

காவியுனக்கு ஏன்
பிடிக்கிறதென்றேன்
காவியை நான் என்றுமே
உடுத்ததில்லையென்றான்.

உன்னை வைத்து என்நாட்டார்
செய்யும் கொடுமைகள் அறிவாயா
என்றேன்
பதிலின்றி அமைதியாக இருந்தான்.

உணவைத்து உன்வழி
தொடர்வோருக்கு
உணவழிபட பலநூறு ஏக்கர்
காணியெதற்கு என்றேன்
அப்போதும் அமைதியாகவே
இருந்தான்

உனை வாழவைக்க என்று சொல்லி
பிஞ்சு, குறுணிகளைக்கூட
துடிதுடிக்க
கொன்று தீர்த்ததையாவது
அறிவாயா என்றேன்..
கண்மூடி அமைதியாகவே
இருந்தான்.

எம்நிலத்தில் ஊருராய் உணவைத்து
எமையழிக்க
செய்யும் நாடகமேனும் அறிவாயா
என்றேன்

கண்திறந்து அப்போதும்
அமைதியாகத்தான் இருந்தான்.

நாமல்லவா உன்னை முதலில்
பின்தொடர்ந்தோம்
எதற்காக அவர்களுடன் நீ சென்றாய்
என்றேன்

கடவுளான நீ ஓரவஞ்சகம்
செய்யாலாமா என்றும் கேட்டேன்
“எப்போது நான் என்னைக் கடவுள்
என்றேன்” என்றான் புத்தன்.

நான் அமைதியானேன்
புத்தன் கதைக்கத் தொடங்கினான்.

(நாலவழிச்சந்திராணி.)

காலநுதீ

கோவகை : சீரும்தீ மீரா கர்காலன்.

மேகங் களைத் தொட்டபடி
பயணித்துக் கொண்டிருந்தது அந்த
வெள்ளை நிற விமானம். குளிர்
உடலைத் தழுவ நான் போட்டிருந்த
மேலங்கிய இழுத்து இறுக்கிக்
கொண்டேன். பல ஆண்டுகளுக்குப்

பின்னர் தாய்நாடு நோக்கிக் குடும்பத்துடன் பயணம். சற்றே தள்ளி,
அப்பாவும் தம்பி சாருமித்திரனும் அமர்ந்திருந்தனர். அருகில் அமர்ந்திருந்த
அம்மாவைப் பார்த்தேன், சற்றே சாய்ந்து மெல்லிய உறக்கத்தில்
ஆழ்ந்திருந்தார் அம்மா. அம்மாவின் முகத்தில் இருந்த கனிவு அம்மாவைப்
பேரழகியாய்க் காட்டியது.

உறக்கத்தில் கனிவுடன் இருந்தாலும் அம்மா ஒரு கண்டிப்பான தாய்.
அதற்காக எப்போதும் அம்மா கட்டுப்பாடுகள் போடுபவரோ, கடுமை
காட்டுபவரோ கிடையாது, நியாயமான ஆசைகளையும் முக்கியமான
தேவைகளையும் அம்மா புறக்கணித்ததே இல்லை, பிள்ளைகளுக்கான
இடம் எந்த அளவுக்கானது என்பதைப் புரிந்து அந்த எல்லையைக்
கண்டிப்போடு வகுத்துத் தந்தவர். அந்த எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி
அம்மா எப்போதும் வந்ததும் இல்லை, எங்களை அதைத்தாண்டி
அனுமதித்ததும் இல்லை, விமானம், பின்னர் மகிழுந்து, என
யாழ்ப்பாணத்தில் நிறைவடைந்தது அந்தப் பயணம்.

அத்தை சுதாகரி வீட்டில் எல்லோரும் ஆர்வமாக வரவேற்றனர். சுதாகரி
அத்தையின் கணவர் யாக்கோபு மாமா சிரித்த முகத்துடன் அப்பாவையும்
தம்பியையும் கட்டித் தழுவி உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். சுதாகரி
அத்தைக்கு ஒரே மகன் தான், பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

“அலுப்புத் தீர குளிச்சப்போட்டு வாங்கோ... காலைச் சாப்பாடு தயார்..”
என்ற அத்தை எங்களுக்காக இழைமா (நூடுல்ஸ்) தயார் செய்திருந்தார்.
எல்லோருடனும் பொதுவாகக் கதைத்தபடி நானும் அப்பாவும் தம்பியும்

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம், சற்றே திரும்பி எனக்கு அருகில் இருந்த அம்மாவைப் பார்த்தேன், அம்மா யாருடனும் அதிகம் பேசாமல் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தா, இந்த நாட்டைவிட்டுப் போன பிறகு, அம்மா இப்போது தான் திரும்பியிருக்கிறா, இடையில் அப்பா, அம்மாவிற்கு இடையில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் அம்மாவை ஊரைப்பற்றி நினைக்க விடவில்லையோ என்னவோ... “அண்ணி... என்ன பேசாமல் இருக்கிறியள், ஏதேனும் சாப்பாடு போடவே? “ அதை கேட்ட போது அம்மா புன்னகையுடன் மறுத்து விட்டா..... என் எண்ணங்கள்

அம்மாவையே சுற்றியது, “பாவம் அம்மா, அம்மாவிற்கு, குதூகலமான குழந்தைப் பருவமோ, இனிப்பான இளமைப் பருவமோ அமையவில்லை“. சிறு வயதிலேயே பெற்றவர்களை, விமானக் குண்டு வீச்சிற்குப் பலி கொடுத்து விட்ட அம்மா, வளர்ந்ததெல்லாம் சிறுவர் இல்லத்தில் தான், உயர் தரம் முடித்து விட்டு, நண்பியோடு அவர்களின் வீட்டிற்கு வந்த போது, விடுமுறைக்காக பிரான்சில் இருந்து ஊருக்கு வந்திருந்த அப்பா பார்த்துவிட்டு, ஆசைப்பட்டுக் கேட்டு, திருமணம் செய்து கொண்டதாகவும் அது அப்பாவின் உறவுகளுக்கு துளியும் விருப்பமில்லை என்றும் அதனால், பதிவுத் திருமணம் செய்து அப்பா, தனது நண்பர் ஒருவர் வீட்டில் அம்மாவைத் தங்கவைத்து, மூன்று மாதத்தில் பிரான்சுக்கு எடுத்து விட்டதாக அப்பாவே சொல்லியிருக்கிறார்.

தம்பி பிறந்த சில காலம் வரை, அப்பா அம்மாவிற்குள் நிறைய அன்பிருந்தது, ஆனால், அவன் மேற்படிப்பிற்காக வேறு இடம் சென்று விட்டு மீண்டும் வீட்டிற்கு வந்த போது, அப்பா அம்மாவிற்கு இடையில் பேச்சுவார்த்தை குறைந்திருந்தது, எப்போதும் புன்னகை மிளிரும் அம்மாவின் முகத்தில் அளவில்லாத சோகம் அப்பிக்கிடைந்தது. அப்பா மிக இறுக்கமாக உலா வந்தார். சின்னவனான தம்பிக்கு எதுவும் புரியவில்லை. “அம்மா....“நான் அழைக்க நினைத்ததும், ஏதோ சிந்தனையில் இருந்து விடுபட்ட அம்மா, “என்னடா சமர்?“ என்றார். இதுதான்....அம்மாவின் தனித்தன்மையே இதுதான்... என்ன யோசனையாக இருந்தாலும் நானோ, தம்பியோ, அப்பாவோ எதாவது, கேட்க நினைத்தாலே உடனே உணர்ந்து விடுவார்.

“சாப்பாடு போதுமா?“ என்றேன் மெல்ல..“போதும் கண்ணம்மா...வா...” என்ற படி எழுந்து கொண்ட அம்மா, “மச்சாள், சாப்பாடு நல்ல கவை“ என்று பாராட்டவும் தவறவில்லை. அதையின் முகத்தில் அப்படி ஒரு பிரகாசம்.

அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அப்பா, பூரிப்பில் புன்னகைத்தார். அப்பா, மகிழுந்து ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து எங்களையும் அழைத்துக் கொண்டு கோயிலுக்குப் புறப்பட்டார். மகிழுந்துப் பயணத்தில் அம்மா, மனம் கலங்கி, முகம் வெளிற அமர்ந்திருந்ததைப் பார்த்ததும் எனக்குள் ஆயிரம் யோசனைகள்... மாமாவும் எங்களுடன் வந்ததால் அம்மாவிடம் எதையும் கேட்க முடியவில்லை. அமைதியாக இருந்தேன், அப்பா, முன் இருக்கையில் இருந்ததால் என்னால் அவரிடமும் கதைக்க முடியவில்லை, தம்பியுடன் மாமா ஏதேதோ கதைத்தபடி வந்தார்.

எங்கள் மூவருக்கும் அமைதியில் நகர்ந்தது அந்தப் பயணம்... எல்லோரும் இறங்கி விட, அம்மா மட்டும் வரவில்லை, “வாங்கோ அம்மா..” நான் அழைக்க, “நீ போடாமமா... நான் கூட்டி வாறன்,” அப்பா சொல்ல, மெல்ல நடந்தேன், “அப்பா அம்மாவிற்குள் எல்லாம் சரியாகிவிட வேண்டும்” மனதார பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன். தூரத்தில் தெரிந்த சவுக்குக் காட்டைப் பார்ப்பதற்கு தம்பி ஆசைப்பட்டான். “நாங்கள் இருக்கிறோம், நீங்கள் போட்டு வாங்கோ” என்றார் அப்பா. “மீரு... எங்கட கலியாணம் நடந்தது இப்ப மாதிரி இருக்கு..., நான் செய்த ஒரு தவறுக்கு எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் தண்டனை தருவாய், மூண்டு ஆண்டுகளாய்ப் போட்டுது நீ என்னோடை, அன்பா, மனம் விட்டுக் கதைச்சு, நாங்கள் கலியாணம் செய்த இந்த இடத்தில் வைச்ச உன்னட்டைப்பொறுத்துக்காள்ளுமாறு கேட்கிறன், ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்திலை, எனக்கும் வானதிக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டுப் போட்டுது, ஆனால், ஒரு வருசத்திலையே அந்தத் தொடர்பு இல்லாமல் போட்டுது, உன்னட்டைச் சொல்லி பொறுத்துக்கொள் என்று கேட்க நினைச்சாலும், வறட்டுக் கௌரவம் விடேல்லை, “அப்பாவா இவ்வளவு மென்மையாகப் பேசுவது, “வேரோடிப் போனது போல அமர்ந்திருந்தேன். எதிர்பாராத விதமாக பெற்றவர்களின் பேச்சைக் கேட்க நேர்ந்தது நல்லதோ, கெட்டதோ என்பது புரியாமல் இருந்தது. “அம்மாவும் இதேபோல் தான் இருப்பார்” என்று நினைத்துவிட்டு, இனிமேல் எழுந்து போவது சரியில்லை என்பதால் அப்படியே இருந்துவிட்டேன்.

அம்மா விம்மியழுவது கேட்டது, “அநாதையாக இருந்த என்னை அரவணைச்சு, அன்பு காட்டி வாழ்க்கை தந்தது நீங்கள் தான், அந்த நன்றி எனக்கு எப்போதும் இருக்கும், உங்களுக்காக நான் உயிரையும் தருவன், ஆனால் நீங்கள் பறிச்சது என்னுடைய கௌரவத்தை, அதை என்னாலை தாங்கவே முடியேல்லை.. எனக்கென்று யாரிருக்கிறது, நீங்கள் மட்டும் தானே, நீங்களே இப்படிச் செய்தால்.. “ஏதாவது துன்பம் என்றால் கடவுளிட்டை மன்றாடலாம், அந்தக் கடவுளே கைவிட்டால்... என்னை அப்படிச் சொல்லாதை மீரு... நான் நல்லவனே இல்லை.. துரோகி... உன்னை

வேதனைப்படவைச்ச துரோகி... அப்பா தலையில் அடித்துக் கதறுவது புரிந்தது, “வேண்டாம்... அழாதேங்கோ.... நடந்ததை ஒரு கனவாக நினைச்சு மறந்துவிடுவம்..” அம்மா துடிப்பதும், அப்பா தேற்றுவதுமாக நிமிடங்கள் கரைந்தன. அம்மாவுக்கு, அப்பாவிற்ரு இடையில் பழைய அன்பு மீண்டிருந்தது... மன நிறைவோடு பெருமூச்சு விட்டேன். மதியம் நாங்கள் வீடு திரும்பிய போது, சுதாகரி அத்தையின் மகள், பாமதி அக்கா

வீட்டிற்கு வந்திருந்தா. அத்தை தான், நாங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லி வரவைத்திருக்க வேண்டும். வீட்டிற்கு வந்ததில் பிரியமில்லாத மாதிரி இருந்தது பாமதி அக்காவின் தோற்றம். உளவியலை ஒரு பாடமாகக் கற்றுக் கொண்ட எனக்கு மற்றவர்களின் மன நிலையைக் கணிப்பது இலகுவான ஒன்று. அன்று, மதியம், மாமரத்திற்கு கீழே பாய் விரித்து அனைவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து சாப்பிட்டோம். எல்லாம் அம்மாவின் ஏற்பாடு தான். அம்மாவின் முகத்தில் இருந்த பூரிப்பும் நாணமும் அப்பாவைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கவனித்துக் கொண்ட விதமும் அம்மாவைப் புது மனுஷியாய்க் காட்டியது.

அன்று மாலையில், பாமதி அக்காவும் அத்தையும் அறைக்குள் ஏதோ சண்டையிட்டுக் கொண்டார்கள். இரவு உணவுக்குப் பிறகு எல்லோரும் சென்று விட அத்தை மட்டும் வெளியே நாற்காலியில் இருந்து விட்டா. சற்று நேரத்தில் வந்து பார்த்தபோது தான் அத்தை அழுது கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. நானும் அம்மாவும் என்ன ஏதெனக் கேட்ட போது தான் விபரம் தெரிந்தது, “பாமதி அக்கா ஒருவரைக் காதலிக்கிறாவாம், முகநூல் மூலமான காதலாம், அவர் றௌடிக் கூட்டத்துக்குத் தலைவனாம், அவர் சிறைக்குப் போனபோதெல்லாம் இவதான் பார்ப்பது, பிணையில் எடுப்பது எல்லாமாம், அவர் போதைப் பொருள் விற்பனையும் செய்கிறவராம், கடைசியில் அவர் இப்ப, வேறு யாரையோ காதலிக்கிறாராம், அதனால் இருவருக்கும் சண்டை ஏற்பட்டு பாமதி அக்கா, தற்கொலை வரை போனதாகச் சொல்லிவிட்டு அத்தை குலுங்கி குலுங்கி அழுதா அம்மாதான் அத்தைக்கு ஆறுதல் சொன்னா, தான் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்வதாக.... மறுநாள், அதற்கு மறுநாள் என அம்மா பாமதி அக்காவுடன் கதைத்து, ஒருவாறு பாமதி அக்காவைத் தெளிவான மன நிலைக்கு மாற்றிவிட்டிருந்தா அப்பாவுடன் கதைத்து, மேற்படிப்பிற்கான விசாவில் பாலமதி அக்காவையும் கூடவே அழைத்துக் கொண்டு விடுமுறை முடித்து நாங்கள்

புறப்பட்டு விட்டோம். அப்போது, அம்மாவின் அருகில் வந்த அதை, “அண்ணி, எத்தனையோ வருசமா உங்களை நாங்கள் ஒதுக்கி வைச்சிட்டம், அது போக, எவ்வளவு கேவலமா உங்களைப் பேசினம், ஆனால், நீங்கள் வெளிநாட்டில் வளர்த்த பிள்ளைக்கும் நான் இஞ்சை வளர்த்த பிள்ளைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்? இப்ப கூட எதையுமே பொருட்படுத்தாமல், என்றை மகளுக்காக எவ்வளவு பாடுபட்டனியள், உங்களுக்கு நான் என்ன கைமாறு செய்யப்போறன்?” என்றா. அப்போதும் அம்மாவின் உதடுகளில் சின்னச் சிரிப்பு மட்டுமே... நாங்கள் மூவரும் முன்னால் நடக்க, அம்மா அப்பாவின் கைபற்றியபடி, குழந்தையின் குதூகலச் சிரிப்போடு வந்து கொண்டிருந்தா. அப்பாவின் கைகள் ஆதரவாக அணைத்திருந்தன அம்மாவை.

எதிரில் அப்பாவிற்குப் பிடித்த மெல்லிய நீலநிறச் சேலையில் வானதி வந்துகொண்டிருந்தார். வானதியின் கண்களும் அப்பாவின் கண்களும் ஒன்றாகச் சந்தித்தன. அம்மா அப்பாவின் முகத்தைப்பார்த்தார்.

குறுகவி(தை)கள்

விறகுகள் அனைத்தும்
நனைந்தாயிற்று.....
இனி
எரிவதற்கு ஒன்றுமில்லை
பசியில்
சாண்வயிறைத் தவிர....

நிவாரணத்துக்காய் காத்திருக்கிறது
நீண்டதொரு வரிசை.
விறைத்தபடி... வெள்ளத்துள்
நடுங்குகின்றன பாதங்கள்.....

‘கதிரையில்’
சுருண்டு கிடந்தவர்கள்
எழுந்து வந்தார்கள் சுறுசுறுப்பாக.
நாளை
பத்திரிகை அனைத்திலும்
தங்கள்
வெள்ள நிவாரணப்புகைப்படம்
வெளிவருவதற்காக.....

— அலெக்ஸ்பரந்தாமன் —
புதுச்சேரி, புதுப்படி.

கொட்டித்தீர்க்கிறது மழை!
குதூகலித்தபடி...
புறப்படுகிறான் தொழிலுக்கு
குடைகள் திருத்துவோன்.....

தமிழ் அறிவோம்

தமிழ்ப்பத்தன்

அகந்தை	செருக்கு
அகலகை	கன்னி
அகாலம்	அற்காலம், அல்காலம்
அகால மரணம்	அகல்காலச்சாவு, அகாலவிறப்பு, முதிராச்சாவு
அகிலம்	உலகம், முழுவதும்
அகிலாண்டகோடி	எண்ணுக்கடங்காத, எண்ணிலடங்காத
அகிலாண்டநாயகி	அனைத்துலக இறைவி, உலகம் முழுதுடையாள்
அகிலாண்டம்	அனைத்துலகம்
அகோரம்	கடுங்கொடமை, கொடுந்தோற்றம், மிக்ககொடுமை
அகௌரவம்	அவமதிப்பு, மதிப்பிழப்பு
அங்கசேட்டை	உறுப்புவழிக் குறும்பியற்றல்
அங்கத்தினர்	உறுப்பினர்
அங்கப்பிரதக்கிணம்	உருண்டுகோவிலை வலம் வரல், உறுப்புகள் தரையில் படுமாறுகோவிலை வலம் வரல்
அங்கம்	உடல், உறுப்பு, உறுப்பாண்மை
அங்கவஸ்திரம்	மேலாடை, மெய்யுடை
அங்கவீனன்	உறுப்புக்கேடன், முடவன்
அங்காரகன்	செவ்வாய்
அங்கி	நீளுடை, நெட்டுடை

தொடர்
08

விமானத்துக்குள் மறைந்திருந்த அதிரடி வீரர்கள் [கமாண்டோக்கள்!]

இஸ்ரேலில் மொசாத் தலைமையகம் பணயக் கைதிகளை விடுவிக்கும் அதிரடித் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், கென்யாவுக்குள் முதன்முதலில் போய் இறங்கிய ஆறு மொசாத் உளவாளிகளும் என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாமா?

மொசாத்தின் திறமைசாலிகளான உளவாளிகள் எனத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்ட இந்த ஆறுபேரில் இரண்டுபேர், விமானங்களையும் செலுத்தக் கூடியவர்கள். இந்த இருவரும் களத்தில் இறங்கினார்கள்.

தாங்கள் இருவரும் இயற்கைக் காட்சிகளைப் புகைப்படம் எடுக்கும் புகைப்பட நிபுணர்கள் என வெளியாட்களிடம் கூறிக்கொண்டார்கள். தனியார் விமானங்களை வாடகைக்கு விடும் நிறுவனம் ஒன்றுக்குள், இவர்கள் நுழைந்தார்கள். கென்யாவில் சிறிய விமானங்களை வாடகைக்கு விடும் தனியார் நிறுவனங்கள் அதிகம் உண்டு. காடுகளில் மிருகங்களைக் கண்டுகளிக்கும் உல்லாசப் பயணங்களுக்காக வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகள் அதிகம் வரும் நாடு கென்யா. வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகளுக்கு விமானங்களை வாடகைக்கு விடும் நிறுவனங்கள் அவை.

அப்படியொரு நிறுவனத்தில் சிறிய செஸ்னா ரக விமானத்தை, இந்த இருவரும் உல்லாசப் பயணிகள்போல வாடகைக்கு எடுத்தார்கள். அவர்கள் இந்த விமானத்தில் ஏறி முதலில் விக்டாரியா ஏரிக்கு மேலே பறந்து சில புகைப்படங்களை எடுத்தார்கள்.

அதன் பின், விமானத்திலிருந்த வானொலி சாதனம் மூலம் உகண்டாவின்

விமானக் கட்டுப்பாட்டு கோபரத்தடன் (Control Tower)தொடர்பு கொண்டார்கள்.

தாங்கள் உல்லாசப் பயணிகளுக்கான புத்தகம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் ஆட்கள் என அறிமுகம் செய்து கொண்டார்கள். அந்தப் புத்தகத்துக்காக உயரத்திலிந்தான காட்சிகள் (Air View) அசையாப்படங்கள் (Photos) எடுப்பதாகவும், உகண்டாவின் வான் எல்லைக்குள்ளேயும் பறந்து புகைப்படங்கள் எடுக்கவேண்டும் என்றும், உகண்டாவின் விமானக் கட்டுப்பாட்டுக்கோபரத்திடம் அனுமதி கோரினார்கள். இவர்கள் மொசாத் உளவாளிகள் என்ற விபரம் தெரியாமலேயே, விமானக் கட்டுப்பாட்டுக்கோபரத்தில் இருந்து அனுமதி கிடைத்தது. இவர்கள் பறக்க அனுமதி கேட்டிருந்தது உகண்டாவின் எல்லைக்குள் ஓடும் விக்டோரியா ஏரிக்குமேல் பறந்து புகைப்படம் எடுப்பதற்கு! ஆனால் இவர்களது செஸ்னா விமானம், விக்டோரியா ஏரியைப் புகைப்படம் எடுத்ததுடன் நின்று விடவில்லை. அதற்கு அருகிலுள்ள என்டபே விமான நிலையத்துக்கு மேலேயும் பறந்து புகைப்படங்களை எடுத்துத் தள்ளியது. அந்த விமான நிலையக் கட்டடத்துக்குள்தான் பணயக் கைதிகளும் இருந்தார்கள். தீவிரவாதிகளும் இருந்தார்கள். விமான நிலையத்தின் ஓடுபாதை, அதற்கு அருகிலுள்ள கட்டடங்கள் என்று எல்லாமே அசையாப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டு, உடனுக்குடன் இஸ்ரேலுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

இந்த அசையாப்படங்களை வைத்துக்கொண்டு, டேவிட் கிம்சே அதிரடித் தாக்குதல் திட்டத்தைப் போடத் தொடங்கினார். அதன் முக்கிய அம்சம் கடத்தல்காரர்களை தொழில்நுட்பத்தை வைத்து குழப்புவது என்பதாக இருந்தது.

மொசாத் ஒரு பக்கமாக அதிரடி மீட்பு நடவடிக்கை ஒன்றுக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்க, மறுபக்கத்தில் அரசியல் ரீதியான சில வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருந்தது இஸ்ரேலிய அரசுத்தலைமை.

இஸ்ரேலிய வெளிவிவகார அமைச்சர், நேரடியாகவே உகண்டாவின் தலைவர் இடி அமீனின் அரண்மனையைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். “இடி அமீனுடன் தனிப்பட்ட முறையில் தொலைபேசியில் பேசவேண்டும்” என்றார். இஸ்ரேலிய வெளிவிவகார அமைச்சரின் கோரிக்கை இடி அமீனின் மாளிகை அதிகாரிகளால் (இடி அமீனின் உத்தரவுப்படி) நிராகரிக்கப்பட்டது. அப்படித்தான் நடைபெறும் என்பதை அவரும் ஊகித்திருந்தார்.

இடி அமீன் பேசமாட்டார் என்பதை ஊகித்திருந்தும், அவர் இடி அமீனின் மாளிகையைத் தொடர்பு கொண்ட காரணமே வேறு. அங்கிருந்த முக்கிய அதிகாரிகளுடன், அவரால் பேச முடிந்தது. அதுதான் அவருக்குத் தேவை.

இடி அமீன் மாளிகையின் முக்கிய அதிகாரிகளுடன் பேசும்போது, “உங்களது நாட்டின் (உகண்டா) விமான நிலையத்தில் இஸ்ரேலியப் பணயக் கைதிகள் வைக்கப்பட்டிருப்பதால், இது ஒரு சம்பிரதாயமான தொலைபேசித் தொடர்பு” என்று தெரிவித்தார் இஸ்ரேலிய வெளிவிவகார அமைச்சர். அத்துடன் அந்த பணயக் கைதிகளுக்கு உகண்டா அரசு உணவு வழங்க மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு, நன்றியும் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

இதைச் சொல்வதற்காகவா அழைப்ப எடுத்தார்? இல்லை. இந்தப் பேச்சுக்களின் போது, கதையோடு கதையாக, பணயக் கைதிகளை விடுவிப்பதற்காக கடத்தல்காரர்களின் சகல கோரிக்கைகளும் ஏற்பது என்ற நிலைப்பாட்டை இஸ்ரேலிய அரசு எடுத்திருப்பதாக (பொய்தான்!) மீண்டும், மீண்டும் கூறினார்.

இடி அமீனின் அரண்மனையிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு இதை ஏன் அவர் சொல்ல வேண்டும்? அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவது, இஸ்ரேல் கடத்தல்காரர்களுக்குப் பணிந்து போகப்போகின்றது என்ற நம்பிக்கை உகண்டா அரசுக்கு ஏற்பட்டால்தான் பாதுகாப்பு விடயத்தில் உகண்டா அக்கறை இல்லாமல் இருக்கும். அப்படியொரு நம்பிக்கை உகண்டா அரசுக்கு ஏன் ஏற்பட வேண்டும்? தமது பரிவுக்குரிய தீவிரவாத அமைப்பின் கடத்தல்காரர்கள்மீது, தமது நெடுநாள் விரோதியான இஸ்ரேலினால், தமது நாட்டு விமான நிலையத்தில் வைத்தே தாக்குதல் ஒன்று நடைபெறப்போகின்றது என்ற விடயத்தை உகண்டா ஊகித்து விட்டால் என்ன நடக்கும்? உகண்டா தனது ராணுவத்தைக் கொண்டுவந்து அந்த விமான நிலையத்தைச் சுற்றி நிறுத்தி விட்டாலும் விடலாம்.

அப்படியான தயார்படுத்தலைத் தடுத்து, உகண்டா அரசை அக்கறையற்றதையாக இருக்க வைப்பதே இந்தத் தொலைபேசி உரையாடலின் முதலாவது நோக்கம். இரண்டாவது நோக்கம், இடி அமீனின் மாளிகை அதிகாரிகளுக்குக் கூறப்பட்ட இந்த விடயம் எப்படியும் கடத்தல்காரர்களுக்கு நிச்சயம் போய்ச்சேரும் என்பதை, இஸ்ரேல் ஊகித்திருந்தது. அப்போதுதான் அவர்களும் அலட்சியமாக இருப்பார்கள்.

ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு உளவுத்துறை நடவடிக்கைக்கு வழி அமைத்துக் கொடுத்திருந்தது. இஸ்ரேலைப் பொறுத்தவரை இது மிகவும் வழமையான ஒரு விளையாட்டுத்தான்! இந்த அரசியல் விளையாட்டைச் செய்ததுடன் நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை இஸ்ரேல். அரசமட்ட அளவில் மற்றுமோர் வேலையும் செய்தது. வெளிவிவகார அமைச்சின் மூலம் தமது நட்பு நாடுகளின் தூதரகங்களையும் தொடர்பு கொண்டது. அப்படித் தொடர்பு கொள்ளப்பட்ட தூதரகங்களிடமும், “கடத்தல்காரர்களிடம் பணிந்து போவதைத் தவிர, எமக்கு வேறு வழியில்லை” என்றே கூறப்பட்டது. இப்படித் தொடர்பு கொள்ளப்பட்ட வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களில் ஒன்று பிரித்தானியத் தூதரகம்.

“உகண்டாவிலிருந்த இஸ்ரேலியத் தூதரகம் மூடப்பட்டுவிட்டது. இதனால்,

உகண்டாவில் அப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருந்த உங்களது (பிரிட்டனின்) தூதரக உயரதிகாரியை எங்களது சார்பில் உகண்டாவில் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?" என இஸ்ரேலிய வெளிவிவகார அமைச்சு கேட்டுக்கொண்டது. பிரிட்டிஷ் அரசும் இந்த ஏற்பாட்டுக்குச் சம்மதித்தது. இஸ்ரேலின் சார்பில் உகண்டா அரசுடன் பேசுவதற்கு அங்கிருந்த தூதரக உயரதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். அந்த பிரிட்டிஷ் தூதரக உயரதிகாரியும், இஸ்ரேல் கடத்தல்காரர்கள் கேட்பதையெல்லாம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றது என்றே உகண்டா அரசிடம் கூறிக்கொண்டிருந்தார். (இஸ்ரேலுக்காக உகண்டா அரசுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த பிரிட்டிஷ் தூதரக அதிகாரி, கடத்தல்காரர்களின் கோரிக்கைகளை இஸ்ரேல் ஏற்பதாகக் கூறுவதுபொய் என்பதை ஊகித்திருந்தாரா என்பது தெரியவில்லை)

அரசியல் விளையாட்டுகள் இப்படியாக ஒருபக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க மறுபக்கமாக மொசாத்தின் அதிரடி நடவடிக்கையின் முதற் கட்டம் தொடங்கியது. இஸ்ரேலுக்குச் சொந்தமான ஒரு போயிங் 707 விமானம் (ஆம். அந்த நாட்களில் 707தான் பாவனையிலிருந்த பிரபல விமானம்!) ஒன்று டெல்அவிவ் விமான நிலையத்திலிருந்து கிளம்பியது. கிட்டத்தட்ட 9 மணிநேரம் பறந்தபின், கென்யாவின் நைரோபி விமான நிலையத்தில் போய் தரையிறங்கியது அந்த விமானம். நைரோபி விமான நிலையத்தில் விமானம் இறங்கியதும் கென்ய விமான நிலைய அதிகாரிகள் தமது வழக்கமான செயல்பாடாக, விமானத்துக்குள் ஏறி சோதனை செய்தனர். மொசாத்தின் ஆலோசனைப்படி, அந்த விமானம் ஒரு பறக்கும் வைத்தியசாலை போலவே அமைக்கப்பட்டிருந்தது. உள்ளே மருந்துகள், சத்திரசிகிச்சை உபகரணங்கள் என்று நிறையவே இருந்தன. அத்துடன் இஸ்ரேலிய மருத்துவர்கள் குழு ஒன்றும் அந்த விமானத்தில் இருந்தது.

உண்மையில் அந்தக் குழுவில் இருந்தவர்கள் மருத்துவர்கள் அல்ல. அவர்கள் மொசாத்தின் உளவாளிகள்தான் என்ற விபரம், நைரோபி விமானநிலைய அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அதைவிட முக்கிய விடயம், இந்த விமானத்தின் கீழ்ப்பகுதி பொருட்கள் ஏற்றுமிடம்) மாற்றியமைக்கப்பட்டு, அதனுள் அதிரடி வீரர்கள் மறைந்திருந்தனர். இவர்கள் உபயோகித்த 707 விமானத் திற்கு வெளியே எந்த விதமான எழுத்தும் எழுதப் பட்டிருக்கவில்லை. வழமையாக எந்தவொரு விமானத்திலும் குறைந்த பட்சம் அது எந்த நிறுவனத்துக்குச் சொந்தமான விமானம் என்றோ, எந்த நாட்டுக்குச் சொந்தமான விமானம் என்றோ எழுதப்பட்டிருக்கும். இதில் அப்படி எதுவுமே இல்லை.

அந்த விமானத்தைச் செலுத்திய இரு விமானிகளும், பயணிகள் விமானங்களைச் செலுத்தும் ஆட்களல்ல. இஸ்ரேலிய விமானப்படையைச் சேர்ந்த விமானிகள்! இஸ்ரேலின் போயிங் 707 விமானம் நைரோபி விமான நிலையத்தில் தரையிறங்கிய அதே நேரத்தில், விக்டோரியா ஏரிப் பாதை

வழியாக 6 மொசாத் உளவாளிகளும் உகண்டா நாட்டுக்குள் யாருமறியாமல் நுழைந்துவிட்டிருந்தார்கள். இந்த ஆறுபோரிடம் சக்திவாய்ந்த தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் இருந்தன. மொசாத் தலைமையினால் அவர்களுக்கு இஸ்ரேலில் இருந்து தெரிவிக்கப்பட்டிருந்த திட்டப்படி, அவர்கள் ஆறுபேரும் என்டபே விமான நிலையத்தின் வெளிப்புறமாக சூழ்ந்து கொண்டு மறைந்திருக்க வேண்டும். அங்கிருந்து தரையில் நடைபெறும் சம்பவங்களை நேரோபியிலுள்ள தொலைத் தொடர்புக் கட்டுப்பாட்டு மையத்துக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலை. மற்றொரு முக்கிய வேலையும் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. அது, தம்மிடமுள்ள தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி கடத்தல்காரர்களையும், உகண்டாவின் விமானநிலைய அதிகாரிகளையும் குழப்பியடிப்பது. அதை எப்படிச் செய்யப்போகிறார்கள் என்பதை அடுத்த தொடரில் பார்ப்போம்.

நியாயப்படுத்தும் உன்முறை

உரிமையின் பெயரால்
உறவின், நட்பின் பெயரால்
மதத்தின், இனத்தின் பெயரால்
சாதியின் பெயரால்

தமக்கே உரித்தான அரசியலின்
பெயரால்
வலிமையுடைய ஒரு சாரார்
எளியோரைக் காயப்படுத்திய
வண்ணமே

தம் இருப்பை உறுதிசெய்வர்
அவ்வப்போது
தம்மை நியாயப்படுத்தி
நியாயப்படுத்தி.....

வலிகளை உணராதோரின்
நியாயப்படுத்தும் வன்முறை
எல்லாக் குற்றங்களை விடவும்
மிகக் கொடூரமானது

துயரமானது
பாரமானது இப்பூமிக்கு.....

கவிதாய்வு அஸ்ரபா நூர்ஹீன்

சாதனைப் பெண்கள்.

தரணியைப் படைத்துக் காப்போன்
மனித சந்ததி பெருக்கத்திற்காய்....
கருணையின் வடிவாய்த் தாயை
காசினி படைத்துக் காத்தான்.

பொறுமையின் வடிவமாக
பூமியில் வாழும் பெண்ணின்
அருமையை அறியா மாந்தர்
அழவைத்து அழகு பார்த்தார்.

தப்படி வைத்த ஆண்கள்
தகா வழி சென்ற ஆண்கள்
எப்படி மாறிப் போனார்
இன்றைய இன் நூற்றாண்டில்.
அப்படி அரணாய் ஆண்கள்
ஆகினார்
பெண்கள் வாழ்ந்தார்.

இன்றில்லை ஆணாதிக்கம்
எதிலுமே பெண்
சாதிக்கும்
என்றே தன்பெண்சாதிக்கும்
இடங்கொடுத்த துதவகின்றார்
நன்றே பெண் விடுதலைக்காய்
நல்ல ஆண் முன்னிக்கின்றான்.
வென்றே தான் இதனால் நன்றே

மேதைகள் ஆனார் பெண்கள்.
அடுத்தவர்க்காக வாழ்வை ஆக்கிடா
தத்தம் வாழ்வை சுயமாய் எடுத்தவர்
என்றும் வெல்வார்
என்றேதான்
மூத்தோர் சொல்வார் .
தடுத்தெது தடைவந்தாலும்
தாண்டிடும் தைரியத்தை
பெண்கள் வளர்த்தால்
குவலயம் ஆழ்வதுன்மை.

மகளிருக் கென்றும் மண்ணில்
மாறாத புகழிருக்கும்
புகழுக்குரிய வல்லோன்
பூவையர் வாழ்வில் துன்பத்
துகழிருக்காமல் காப்பான்
மகளிர் சகளரும்
சாதனைப் பெண்கள் தான்.

பிள்ளை பெறும் இயர்திரமாய்
முன்னோர்கள் கருதியவர்
ஆணைவிட ஆற்றலிலே
முன்னின்றார்.
பாரதியின் புதுமைப்
பாட்டளவில் நிற்கவில்லை
பார் முழுதும் இன்றவர்கள்
பல் துறையில் முன்னேறி
நாட்டுக்கும் வீட்டிற்கும் நல்ல பெயர்
ஈட்டுகின்றார்.

திருமதி.கனகசபா ஏ கரீம்
நெய்தல் நகர் மூதூர் .

கணித வடிவவியல் மேதை யூக்லிட் (Euclid)

(எம்.எம்.அம்ர் அஹ்மத், தரம் 8, கண்ணியா மத்ய கல்வா)

கணித வடிவவியலின் தந்தை யூக்லிட் ஆவார். இவர் கி.மு 325 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தனது ஆரம்பக்கல்வியை பிளேட்டோவின் சீடர்களிடம் கற்றார். எகிப்தின் நைல்நதி படுக்கையின் மேற்கில் உள்ள அலக்ஸாண்டிரியா நகரில் இவர் கணிதம் கற்பித்தார்.

சிதறிக்கிடந்த கணிதத்தின் அத்தனை கூறுகளையும், ஒன்று சேர்த்து எளிய எடுத்துக்காட்டுகளால் அவற்றை விளக்கி ஒரு நூலாக வெளியிட்டார் யூக்லிட் அது தான் “கணிதத்தின் மூலக்கோட்பாடுகள்” எனும் நூல். வடிவவியலிலும், எண்கணிதத்திலும் ஆய்வு செய்த யூக்லிட் அவற்றை இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

மிகச்சிறந்த விஞ்ஞானியான சேர் ஐசாக் நியூட்டனின் 'Principia' என்ற நூலும் யூக்லிட்டின் கணித முறையைப் பின்பற்றியே எழுதப்பட்டது. யூக்லிட் மொத்தமாக 13 பொத்தங்கள் எழுதியுள்ளார்.

யூக்லிட்டின் வாழ்க்கை மூலம் நாம் இரு படிப்பினைகளைப் பெற முடியும்.

1. எப்போதும் எதையாவது கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
2. உழைப்புக்கு நிகரான பண்பு வேறு எதுவும் கிடையாது.

வடிவவியலின் தந்தையான யூக்லிட் கி.மு. 265 ஆம் ஆண்டு அலக்ஸாண்டிரியாவில் காலமானார்

மார்க்சிய இயங்கியல்

(நன்றி : மார்க்சியம் இணையம்)

இயற்கை, மனித சமுதாயம், சிந்தனை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியின் மீது ஆட்சி செய்யும் மிகப்பொதுவான விதிகளைக் குறித்த அறிவியலே தத்துவஞானமாகும். தத்துவஞானிகள் பொதுவாக உலகத்தை பத்தி வியாக்கியானம் செய்து உள்ளார்கள். ஆனால் விசயம் என்னவென்றால் மக்களின் பிரச்சனையை தீர்க்க இவற்றால் இயலாது மார்க்சியப் பகுப்பாய்வு முறை தனிமனிதர்களையும் அவர்களது சிந்தனையும் மட்டும்தான் வரலாற்றைத் தீர்மானிக்கும் ஒரே காரணி என்பது ஒரு வாதம். அது தவறானது தனிமனிதர்களின் சிந்தனையைத் தீர்மானிப்பது கூட சமூகம் என்கிறது இன்னொரு வாதம்.

இந்த அறிவியல் பூர்வமான ஆய்வுமுறை கார்ல் மார்க்சால் தொகுத்து முன்வைக்கப்பட்டது. இதனையே மார்க்சிய ஆய்வுமுறை என்று சமூகஅறிவியல் பெயரிடுகிறது. மார்க்சியப் பகுப்பாய்வு முறை இரண்டு பிரதான கூறுகளைக் கொண்டது. பொருள்முதல் வாதம், இயங்கியல் என்ற இந்தத் தத்துவங்கள் உருவான போது சமூகம் குறித்த புதிய பார்வை உதயமானது. வரலாற்றை, புறச்சூழலை, பொருள்முதல்வாத அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ளல் என்பது சமூகம் குறித்த பொருள்முதல் வாதப் பார்வை. அவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்பட்ட சமூகத்தின் இயக்கத்தை, அதன் மாற்றத்தைப் பகுத்தாராய்தல் இயங்கியல் எனப்படுகிறது. இந்த இரண்டையும் ஒருங்கு சேர்த்த ஆய்வு முறைமையே மார்க்சியப் பகுப்பாய்வு எனப்படுகிறது.

பொருள்முதல்வாதம் என்பது பொருளை முதன்மையாகக் கொண்டு பகுத்தாராய்தலைக் குறிக்கிறது. பொருள் என்பது சமூகத்தைக் குறிக்கிறது. நாம் வாழும் சமூகம் உற்பத்தி சக்திகளாலும் அவற்றிற்கு இடையேயான உறவுகளாலும், சிந்தனைகளாலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பொருள் முதல்வாத்தின் பிரதானகூறுகள்

1. பொருள் என்பதே அடிப்படையானது கருத்து என்பது பொருளால் தீர்மானிக்கப்படுவதே என்று கூறுகிறது.
2. சமூக ஒழுக்கம், சட்டம், நீதி, வழமை போன்ற அனைத்துமே பொருளைப்

பிரதிபலிப்பனவாகும். எடுத்துக்காட்டாக மன்னர் காலத்தில் நீதியானது எனக் கருதப்பட்ட பல விடயங்கள் இன்றைய சமூகப் பொதுப் புத்தியால் அநீதியானதாகக் கருதப்படுகிறது. அன்றைய பொருள் இப்போது மாற்றமடைந்து விட்டது.

3. சமூக வாழ்க்கை தீர்மானிக்கும் சிந்தனைமுறை, வளர்ச்சி பெறுகிறது. அதன் வளர்ச்சியின் ஒரு புள்ளியில் அது சமூகத்தின் மீது(பொருளின் மீது) ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அது பொருளை மாற்றும் வலிமை பெறுகிறது. இவ்வாறு தான் சமூகமாற்றம் நிகழ்கிறது.

இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம்

மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ்க்கு முன்பு இயங்கியலும் பொருள்முதல் வாதமும் பல அறிஞர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன மனித சிந்தனையின், பகுத்தறிவின் ஆக உயர்ந்த வடிவமான இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம் இருக்கிறது.

எல்லாம் எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஏதோ ஒன்று தோன்றிக்கொண்டேயும் எதோ ஒன்று மறைந்து கொண்டேயும் இருக்கின்றது. இந்த மாறுகின்ற போக்கு ஒன்றே நியாயமானது. இயக்கம் படைக்கப் பெறாதது அழிக்கப்படாதது இயக்கமானது பருபொருளின் உள்ளிருக்கும் இயல்பாகும் அதன் இருத்தலின் பாங்காகும் என்பது பொருள்முதல் வாதத்தின் கோட்பாடு கூறுகிறது.

உலகம் என்பது பொருட்களின் சேர்க்கை அல்ல: நிகழ்ச்சி போக்குகள், உறவுகள், தொடர்புகள் ஆகியவற்றின் சேர்க்கையே. எல்லா புலப்பாடுகளிலும் உள்ளாந்த முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. பொருள்வகை உலகிடம் உணர்வு கொண்டுள்ள உறவு பற்றிய பிரச்சனையே தத்துவஅறிவு. முழுமைக்கும் மாபெரும் அடிப்படை பிரச்சனையாகும். பொருள்வகை உணர்வு அல்லது இயற்கைதான் ஆன்மாவை தோற்றுவிக்கிறது என்கிறது பொருள்முதல்வாதம். ஆனால் கருத்துமுதல்வாதிகள் முழுமுதல் கருத்துதான் (கடவுள்)தான் உலகை தோற்றுவிப்பதாக சொல்வதை மறுக்கிறது.

சிறப்பியல்புகள்

இயங்கியல் பொருள்முதல் வாதம் பற்றிய மார்க்சிய தத்துவத்திற்கு இரண்டு சிறப்பியல்புகள் உள்ளது. ஒன்று அதன் வர்க்க இயல்பு: இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதம் என்பது பாட்டாளிவர்கத்திற்கு சேவை செய்வது என்று அது வெளிப்படையாக பிரகடனம் செய்கிறது) மற்றொன்று நடைமுறை படுத்துவதற்கான அதன் சாத்திய பாடு: தத்துவம் நடைமுறை படுத்துவதில்

தங்குவதை அது வலியுறுத்துகிறது தத்துவம் நடைமுறையை ஆதாரமாக கொண்டது, மீண்டும் நடைமுறை படுத்துவதற்கே பயன்படுகிறது என்று அது வலியுறுத்துகிறது- (மாவோ) எனவேதான் மார்க்சியதத்துவம் எப்போதும் புதுமையானதாகவும் புரட்சிகரமானதாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் நடைமுறை என்பது எப்போதும் நிகழ்காலத்தில் நடக்கும் போக்குதான் இவ்வாறு பொருள் முதல் வாதம், கருத்து முதல் வாதத்தின் பொய்மையையும் ஏமாற்றுத் தனத்தையும் ஆதார பூர்வமான விஞ்ஞான வழி முறைகளில் நிராகரித்து தனது உண்மைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறது. அது தனியே அன்றி இயங்கியலுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டதன் மூலம் மேலும் ஆற்றலும், முழுமையும் கொண்டதாகியது. அவ்வியங்கியல் என்பது பற்றி மார்க்சிச நோக்கில் சிறிது விளங்கிக் கொள்வது அவசியமானதாகும்.

பரஸ்பர தொடர்பு

இப்பிரபஞ்சம் உலகம் இயற்கை அனைத்திலும் உள்ள சகல பொருட்களின் இயக்கத்தையும் பரஸ்பர தொடர்புகளையும் புரிந்து கொள்வதையே இயங்கியல் கோட்பாடு முன்னிறுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு பொருளினதும் இயக்கம், வளர்ச்சி போன்றவற்றை விவாதித்து தர்க்கித்து அதன் சாரம்சமான உண்மைகளைத் தேடிக்கொள்வதை இயங்கியல் வற்புறுத்துகிறது.

பண்டைய கிரேக்க தத்துவ ஞானியான சோக்கிரடீஸ் எதையும் ஏன்? எப்படி? எதற்காக? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு உட்படுத்தி விவாதிப்பதன் மூலமே உண்மைகளைக் கண்டறிய முடியும் எனக் கூறினார். விவாதம் அல்லது தர்க்கம் என்பதினைக் குறிக்கும் கிரேக்கச் சொல்லாகும். இந்திய தத்துவ ஞானமரபிலும் நியாயம் அதாவது தர்க்கம் என்பதன் ஊடாக உண்மைகளைக் கண்டறியும் பொருள் முதல் வாதப் பார்வை கணாத முனிவரினால் முன்வைக்கப்பட்டது என்பதும் கவனத்திற்குரியதாகும். இத்தகைய இயங்கியல் கோட்பாட்டை மார்க்சம் ஏங்கல்கம் மேலும் விஞ்ஞான பூர்வமாகச்செழுமைப்படுத்திக் கொண்டனர்.

முரண்பட்ட சக்திகளின் போராட்டம்

உலக இயற்கை, உயிரினங்கள், மனிதர், சமூக வாழ்வு அனைத்துமே சதா இயங்கிக் கொண்டும், மாற்றமடைந்து கொண்டும் இருக்கின்றன. இவ்வியக்கப் போக்கு என்பது ஒவ்வொரு பொருட்களிலும் அடங்கி இருக்கும் முரண்பாடு கொண்ட எதிர் நிலை சக்திகளுக்கிடையிலான போராட்டத்தின் மூலமே இடம் பெறுகின்றது. இம் முரண்பாடும் போராட்டமும் சர்வவியாபகமாகி இருப்பதன் காரணமாகவே இயக்கம்

இடம் பெறுவதுடன் வளர்ச்சி, மாற்றம், பழையன சிதைந்து புதியன தோன்றுதல் என்னும் தொடர் நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு முரண்பட்ட சக்திகளின் போராட்டம் உள்ள அதே வேளை அவற்றிடையே ஒற்றுமையும் நிலவச் செய்வதையும் காணலாம். இவ் முரண்பட்ட எதிர்நிலை சக்திகள் ஒன்றை ஒன்று நிராகரித்துச் செல்லாது உடனிருந்தே தமது போராட்டத்தை நடாத்தி வருவதையும் காண முடியும். ஒரு பொருளின் இயக்கத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும், மாற்றத்திற்கும் அதற்குள் அடங்கி நிற்கும் எதிர்நிலை சக்திகளின் உள் முரண்பாடும் போராட்டமும் தான் அடிப்படையானதாக இருக்கும். அதேவேளை வெளிப்புறத் தாக்கமும் ஒரு காரணமாகின்றது. உதாரணமாக ஒரு கோழி முட்டை அடைகாக்கப்படும் போது அதன் உட்கருவில் உள்ள ஆண் பெண் விந்துகளே முரண்பட்ட எதிர்நிலை சக்திகளாக இருக்கும். அதே வேளை குறிப்பிட்டளவு வெப்பம் வெளியில் இருந்து கிடைக்கப் பெறுவதாலேயே முட்டை குஞ்சாக மாற்றமடைகின்றது. இவ்வாறு நாம் அறிய முடிந்த ஒவ்வொன்றை எடுத்து நோக்கினும் ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்து நிற்கும் எதிர்நிலை சக்திகளை இனம் காண முடியும். பௌதீகவியல், இரசாயனவியல், தாவரவியல் போன்ற அனைத்திலும் முரண்பட்ட எதிர்நிலைகளை அடையாளம் காணமுடியும். முரண்பட்ட எதிர்நிலை சக்திகளின் போராட்டம் என்பது முழுமையானதாகவும் ஒற்றுமை என்பது நிபந்தனைக்குட்பட்டதாகவும் விளங்கும் அதே வேளை எந்த ஒரு பொருளும் ஏனைய பொருட்களுடன் பரஸ்பரத் தொடர்புடையதாகவே விளங்கி வருகின்றமை கவனத்திற்குரியதாகும். அத்தகைய தொடர்பு இன்றி எந்தப் பொருளும் தனது இயக்கத்தையோ அன்றி வளர்ச்சி மாற்றத்தையோ பெற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதும் விதியாகின்றது.

அளவு குணாம்சமாக மாறும் தன்மை

இயங்கியலின் மற்றொரு விதி தனது இயக்கப்போக்கில் அளவு குணாம்சமாக மாறும் தன்மையாகும். எதிர்நிலைகளின் போராட்டத்தில் இயக்கம் ஏற்படும் போது அளவில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அந்த அளவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டம் வந்ததும் அளவு குணாம்சமாக மாற்றமடைந்து புதியன தோன்றுகின்றன. முன் கூறிய முட்டை அடையிடுதலையே உதாரணமாக கொள்ள முடியும். இருபத்தியொரு நாட்களின் பின் முட்டை குஞ்சாக மாற்றம் பெறுவது மேற்கூறிய விதி வழியிலேயேயாகும். அதேபோன்று நீரைச் சூடாக்கும் போது குறிப்பிட்ட நேரத்தின் பின் நீராவி யாகும் தன்மை அளவு குணாம்சமாக மாறுவதன் மற்றதோர் உதாரணமாகும்.

நிலை மறுப்பின் நிலை மறுப்பு

இவ்வளர்ச்சிப் போக்கின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பழைய நிலை மறுக்கப்பட்டு புதிய நிலை தோற்று விக்கப்படுகிறது. அடுத்த கட்டத்திலும் அதன் பழைய நிலை மறுக்கப்பட்டு புதியநிலை தோற்றம் பெறுகிறது. ஆனால் அவற்றுக்கிடையிலான இடைத் தொடர்பு முற்றாக அறுபடுவதில்லை. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தோன்றும் போது பழைய நிலையை விட மேம்பட்டதாகவே புதிய நிலை உருவாக்கப்படுகிறது. எனவே நிலை மறுப்பின் நிலை மறுப்பு என்ற விதி செயலாற்றும் போது புதிய கட்ட வளர்ச்சி என்பது அங்கே எய்தப்படும் நிலை தோன்றுகின்றது. இதுவும் இயங்கியல் போக்கின் ஓர் அம்சமாகும்.

பிரபஞ்சமே... பேராற்றலே...

அத்தனை திசைகளையும்
ஒற்றைக்குவியமாக்கி,
என்னை விழிக்கச்செய்து,
விரிந்த வான்வெளியில்
சிறகடித்துப் பறக்கச்செய்கிறாய்..

முத்துமுத்தான கனவுகளின்
வில்லைகளை
மாலையாக்கி
மனச்சிம்மாசனத்திற்கு
மகுடம் தூடுகிறாய்

புதியபரிமாணங்களை
வாழ்வின்
அத்தியாயங்களாய்
எழுதுகிறாய்..

மலர்ச்சியில் ஊறித்திழைக்கும்
ஆனந்தத்தை தந்திருக்கின்றாய்..
கூத்தாடுகின்ற
சிறுபிள்ளையாகின்றேன்...
மீண்டும் மீண்டும்
பிணைத்துக்கொள்கிறேன்..
என்னை உன்னோடு..
பிரபஞ்சமே..

கவின்மகள்

பெரிய புரியங்குளம் தமிழ்க் கல்வெட்டும் முள்ளியாணி குடிமணை அழிபாடுகளும்

பேராசிரியர் பழ.புஸ்பரெத்தும்.

வன்னியில் 700 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட
தமிழ்க் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்பு

வன்னியில் பேராசிரியர் ப. புஷ்பரட்ணம் தலமையில் தொல்லியல் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் தொல்லியற் திணைக்கள ஆய்வு உத்தியோகத்தர்கள் திரு. கபிலன், திரு. மணிமாறன் ஆகியோர் இணைந்து மேற்கொண்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வின் போது வன்னியில் மரையடித்த குளத்திற்கு அருகே பெரியபுரியங்குளம் என்ற இடத்தில் கி.பி 12-13 ஆம் நூற்றாண்டு காலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டொன்றை அடையாளம் கண்டுள்ளனர். இக்கல்வெட்டு அப்பிரதேச மக்களால் அங்குள்ள வயல்வெளியில் இருந்து எடுத்துவரப்பட்டு அங்குள்ள வைரவர் ஆலயத்தில் தெய்வச்சிலைகளை வைப்பதற்கான பீடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அக்கல்லில் உள்ள எழுத்துக்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த வவுனியா பிரதேசசபை ஆய்வு உத்தியோகத்தர் திரு. ஜெயதீபன் இது பற்றிய செய்தியை திரு. மணிமாறனுக்கு தெரியப்படுத்தியதன் பேரில் இக்கல்வெட்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பிரிவினரின் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பல வரிகளில் எழுதப்பட்டிருந்த கல்வெட்டின் உடைந்த கீழ்ப்பாகமே தற்போது எமக்கு கிடைத்துள்ளது. அதில் ஐந்து வரிகள் காணப்படுகின்றன. அதன் முதலாவது வரியில் உள்ள எழுத்துக்கள் பல பெருமளவு சிதைவடைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. அதனால் அவ்வரியில் சொல்லப்பட்ட பெயர்களை அல்லது செய்திகளை அறியமுடியவில்லை. ஏனைய நான்கு வரிகளையும் தெளிவாக வாசிக்க முடிகிறது. அவற்றைத் தமிழக கல்வெட்டு அறிஞர், பேராசிரியர் சுப்பராயலு பின்வருமாறு வாசிக்கிறார்.

1.
2. ஆஞ்ஞை முன்று த
3. (ன்ம) ஆஞ்ஞை வல்ல-
4. வரையன் சத்தியம் இ-
5. து அழிப்பார் நர(கம்) புகவார்.

ஒரு ஆலயத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தானத்தை அல்லது அரசால் அல்லது ஒரு நிறுவனத்தால் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை மீறி நடப்போர் அழிந்து நரகத்திற்கு போவது நிச்சயம் என்ற செய்தியைச் சொல்வதே இக்கல்வெட்டை எழுதியதன் நோக்கம். இதில் வரும் 'முற்று த(ன்ம)' என்ற சொல் 12-13 ஆம் நூற்றாண்டில் வன்னியில் செயற்பட்ட தமிழ் வணிக கணங்களை அல்லது வேளக்காரர், இடங்கை, வலங்கை ஆகிய

தமிழ் படை அமைப்புக்களை குறிக்கலாம். வல்லவராயன் என்ற பெயர் வன்னியில் ஆட்சி புரிந்த அரசனை அல்லது விநாயகக் (கணபதி) கடவுளைக் குறித்திருக்கலாம். தமிழகத்தில் 11-12 ஆம் நூற்றாண்டு காலத்திற்குரிய கல்வெட்டுக்களில் வரும் வல்லவராயன் என்ற பெயர் விநாயகரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டமை இங்கு சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. ஆயினும் கல்வெட்டின் எஞ்சிய பாகம் கிடைக்கப்பெறும் பட்சத்தில் ஊகமாகச் சொல்லப்பட்ட விளக்கம் உறுதிசெய்யப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் இருந்து தற்போது கிடைத்த கல்வெட்டு, அங்குள்ள காட்டுப்பகுதியில் ஒரு கட்டிட அழிபாடுகள் இடையே இருந்து எடுக்கப்பட்டமை தெரியவந்துள்ளது. இதனால் இக்கல்வெட்டின் மிகுதிப்பாகம் அக்கட்டிட அழிபாடுகள் இடையே இருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். தொடர்ந்தும் இங்கு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதால் கல்வெட்டின் எஞ்சிய பாகமும், வேறு கல்வெட்டுக்களும் அங்கு கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. எவ்வாறாயினும் வன்னிப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது இடைக்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டென்ற வகையில் வன்னி பற்றிய ஆய்வில் இக்கல்வெட்டுக்கு தனி முக்கியத்துவம் உண்டு என்பதில் மாற்றுக்கருத்திற்கு இடமில்லை.

முள்ளியான் காட்டுப் பகுதியில் யாழ்ப்பாண இராசதானிக் காலக் குடிமனையின் அழிபாடுகள்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு உட்பட்ட இயக்கச்சிக் கோட்டையில் இருந்து தென்கிழக்கே ஏழு கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள நித்தியவெட்டை முள்ளியான் என அழைக்கப்படும் காட்டுப் பகுதியில் அழிவடைந்த புராதன வீடு ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் களவாய்வில் ஈடுபட்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியற் சிறப்புக்கலை மாணவர்களுக்கு அவ்வூர் மக்கள் அங்குள்ள

முன்புறம் கட்டி சுருட்டிவிடைய கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
மடமணல் ஓடுகள்

காட்டுப் பகுதியில் அழிவடைந்த அரண்மனை ஒன்று இருப்பதாகக் கூறப்பட்ட தகவலை அடுத்து அவ்விடத்திற்குச் சென்று தொல்லியல் ஆய்வினை மேற்கொண்டோம்.

இக்கட்டிட அழிபாடுகளை அவ்வூர் மக்களில் பலர் அரண்மனை எனவும், வேறு சிலர் இயக்கச்சி கோட்டையுடன் தொடர்புடைய சிறைக்கூடம் எனவும் அழைக்கின்றனர். ஆனால் கட்டிடத்தின் அமைப்பையும், அதன்

காலத்தையும் நோக்கும் போது, அது முன்பொரு காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த மக்களது வீடாக இருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. இவ்வீடு காட்டின் நடுவேயுள்ள பெரியகுளத்திற்கு அருகேயுள்ள உயர்ந்த மேட்டுநிலத்தில் செங்கட்டிகள், களிமண், சுதை என்பன கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட இக்கட்டிடம் ஏறத்தாழ ஒன்பது மீற்றர் நீளமும், நான்கரை மீற்றர் அகலமும் கொண்டது. இவ்வீட்டின் பின்பக்க அறைச் சுவரில் சிறிய யன்னல் ஒன்று இருந்ததற்கான அடையாளம் காணப்படுகிறது.

கட்டிடத்தின் பெரும்பாலானசுவர்கள் அழிவடைந்து விட்டாலும், கட்டத்தின் மூன்றுபக்க அத்திவாரங்களை தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. கட்டிடத்தின் முன்பக்கம் அடர்ந்த காடாக இருப்பதால் அதன் அத்திவாரத்தை தற்போது அடையாளம் காணமுடியவில்லை. ஏனைய மூன்று அத்திவாரங்களில் இருந்தும் எழுப்பப்பட்ட சுவர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஏறத்தாழ ஒருமீற்றர் தடிப்பைக் கொண்டன. அதிலும் இரண்டு அறைகளைப் பிரித்து நிற்கும் நடுச் சுவரின் தடிப்பு ஏனைய அத்திவாரச் சுவர்களைவிடச் சற்றுக் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. பேராசிரியர் பொ. இரகுபதி சுவர்களின் தடிப்பை ஆதாரமாகக் காட்டி இக்கட்டிடம் இரு மாடிகளைக் கொண்ட வீடு எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வீட்டின் கூரை, ஓடுகளைக் கொண்டு வேயப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இதனால் இதன் கூரை, மரங்கள பனை ஓலைகள் கொண்டு வேயப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதலாம்.

இவ்வீட்டை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட செங்கட்டிகளின் அளவும், அவற்றின் தொழில் நுட்பமும் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட செங்கட்டிகளின் காலத்திற்கு முன்னர் பயன் படுத்தப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் இக்கட்டிட அழிபாடுகளிடையே இருந்து எடுக்கப்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள், சுடுமண்ணால் செய்யப்பட்ட நீர்ப்பாசனக் குழாய்கள் என்பவற்றின் காலம் ஏறத்தாழ கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இவற்றை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு இவ்வீடு அமைக்கப்பட்ட காலம் யாழ்ப்பாண அரசகாலம் அல்லது அதற்கு முந்திய காலத்தைச் சேர்ந்ததெனக்

கூறமுடியும். ஆகவே வடஇலங்கையில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலத்தால் முந்திய குடிமனையாக இதைக் கருத முடியும்.

வடஇலங்கையில் புராதனக் குடியிருப்புக்களைக் கொண்ட இடங்களில் வடமராச்சி கிழக்குப் பிரதேசமும் ஒன்றாகும். 1980 களில் பேராசிரியர் இரகுபதியும், பின்னர் இக்கட்டுரை ஆசிரியரும் வெற்றிலைக்கேணி, உடுத்துறை, செம்பியன்பற்று, முள்ளியான், கட்டைக்காடு ஆகிய இடங்களில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் இவ்விடங்களில் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் கடல் வழியாகவும், வன்னியில் இருந்து தரைவழியாகவும் கொண்டுவரப்பட்ட பொருட்களுக்கான வரி அறவிடும் கடவைகள் மேற்கூறப்பட்ட இடங்களில் இருந்ததற்கு வரலாற்று இலக்கியங்களில் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து இவ்விடங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் படிப்படியாகப் பிற இடங்களுக்குச் சென்றதாக இவர்களின் ஆட்சிக்கால ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. ஆயினும் இவ்விடங்களில் இருந்து கடல் வழியாகவும், தரை வழியாகவும் பொருட்கள் கடத்தப்பட்டதால் அவற்றைத் தடுப்பதற்காகவே ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான கோட்டைகளை இயக்கச்சி, ஆனையிறவு, வெற்றிலைக்கேணி போன்ற இடங்களிலும், கடற்கரையை அண்டிய இடங்களில் காவல் அரண்களையும் அமைத்தனர். இந்நிலையில் முள்ளியான் காட்டுப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கட்டிட அழிபாடுகள் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் செறிவான தமிழர் குடியிருப்புக்கள் அங்கிருந்ததன் அடையாளமாகக் காணப்படுகிறது. இது போன்ற வீடுகளின் சிதைவுகளும், பாழடைந்த ஆலயங்களின் அழிபாடுகளும் இவ்வட்டாரத்தின் காட்டுப் பகுதிகளில் இருப்பதாக இப்போது தெரிய வந்துள்ளது. எதிர்கால ஆய்வுகளால் அவை புதுவெளிச்சம் பெறலாம்.

ஒல்லாந்தர் கால காவல் அரண்

உறவினைத் தேடி

நாகேஸ்வரன் சுமத்
நல்லாவென்

கண்டி மாநகரில் இவ்வாண்டு குளிர் காலம் கடுமையாக இருந்தது. பணிப்பொழிவும் சற்று அதிகமாகவே இருந்தது. மூடுபணிக்குள் மூடியது போல் இருந்தது அந்த நகரம். மேகங்கள் எல்லாம் துண்டுதுண்டுகளாகி பூழியில் விழுந்து விட்டது போல் ஆங்காங்கே

வீதிகளிலும் கட்டடங்களிலும் மரங்களிலும் வெண்பனிச் சிதறல்கள். அந்த நகரமே வெண்மையாக காட்சியளித்தது.

குளிர்காலத்தின் விடியல்கள் தாமதமாகி விடுவது போலவே அன்றும் காலை பத்து மணிக்கு மேல்தான் சூரியன் மெல்ல எட்டிப்பார்த்தான். சுட்டெரிக்காத மிக மென்மையான சூரிய வெளிச்சம் பரவத் தொடங்கியிருந்தது. சூழல் எப்படி இருந்தாலும் அதற்கேற்ப மனிதர்கள் வாழப் பழகிக்கொள்கிறார்கள். சஞ்ஜயன் அந்தக் குளிரிலும் அவசர அவசரமாக அலுவலகத்திற்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தான்.

அவனது அலுவலகக் கட்டடம் ஐந்து மாடிகளைக் கொண்டிருந்தது. ஐந்தாவது மாடியில்தான் அவன் பணிபுரியும் அறை இருந்தது. இந்த அறைக்குள் தினமும் எட்டு மணிநேர சிறைவாசம். கணனியை வெறித்துப் பார்த்து கண்கள் பூத்துப் போகும். இவையெல்லாம் அவனுக்கு வழக்கமாக இருந்தாலும், எப்போதாவது ஜன்னல்வழியே தெரியும் வெளியுலகத்தைப் பார்க்கும் போது அது அவ்வளவு சுதந்திரமானது என்று பலத்த பெருமூச்சோடு எண்ணத் தோன்றும் அவனுக்கு.

நினைவு தெரிந்த நாள்முதல் அவன் தாயின் அரவணைப்பில் மட்டுமே வளர்ந்தவன். அவனது அப்பாவைப் பற்றி அம்மா எதுவுமே கூறியதில்லை. அவன் பிறந்த சில நாட்களிலேயே அவர்களுக்குள் பிரிவு ஏற்பட்டு தந்தை தனியே சென்றுவிட்டார் என்ற அளவில் மட்டுமே அவனுக்குத் தெரியும். எப்போது தந்தையைப் பற்றிக் கேட்டாலும் தாயின் முகம் இறுக்கமாகிவிடும்.

“அவரைப் பற்றி மட்டும் என்னிடம் கேட்காதே. எந்தக் குறையும் இல்லாமல் உன்னை நான் வளர்த்து விட்டேன். பிரிந்துவிட்ட பிறகு எனக்கும் அவருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இந்த விடயத்தை அப்படியே விட்டுவிடு” என்பாள்.

அப்பாவின் நினைவுகள் எதுவும் அவனுக்கு இல்லை. அவருடைய ஒரு புகைப்படம் மட்டுமே வீட்டில் ஒரு பழைய பெட்டிக்குள் இருந்தது. அதில்தான் அவரைப் பார்த்திருக்கிறான். தந்தையின் முகம் அவனது மனதில் பதிந்திருந்தது. தந்தையிடமிருந்து வாழ்க்கைப்படி வருகிறதா என்பதைக்கூட தாயார் சொல்வதில்லை. தொடர்புகளே இல்லாது போயிருந்த நிலையில் தந்தையை எப்போதாவது சந்திக்க வேண்டும் என்ற அவனது நிறைவேறாத ஆசை மட்டுமே அவனுள் குடி கொண்டிருந்தது. அவன் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் அவனது நண்பன் ரதன், தனது தந்தை இருமுறை விவாகரத்து செய்து கொண்டதாக கூறியதை கேட்டிருக்கிறான். ரதனின் தந்தை தற்போது தனிமையில் முன்னாள் மனைவிகளுக்கு வாழ்க்கைப்படிகளை வழங்குவதற்காகவே உழைத்துக் கொண்டிருந்தார். இவை எல்லாம் இப்போது வழமை என்றாலும் அவன் மட்டும் இவற்றிலிருந்து கொஞ்சம் மாறுபட்ட எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தான்.

தற்போது மேற்கத்தையப் பண்பாடு நாடு முழுவதும் பரவிவிட்ட நிலையில் சற்றே மாறுபட்ட மனோபாவம் அவன்மனதில் இருந்தது. ஊர்ப்புறங்களில் இருக்கும் குடும்ப அமைப்பு அவனுக்கு பிடித்திருந்தது. ஒரே துணையுடன் வாழ்க்கை முழுவதையும் வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்ற வைராக்கியத்துடன் அவன் இருந்தான்.

இந்த சூழ்நிலையில் ஒருநாள் வேலை நிமித்தம் கொழும்பிற்குச் சென்று திரும்பிவரும் வழியில் புகையிரதத்தில் அவனது பல்கலைக்கழகத் தோழி நீராஜாவை ஒருமுறை சந்தித்தான்.

“ஆஆ நீராஜா எப்பிடி இருக்கே? நீ எங்க இங்க?”

“நான் நல்லா இருக்கன் சஞ்சு நீ எப்படி இருக்க?”

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு சந்தித்த நண்பர்கள் இருவரும் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தைப் பற்றி உற்சாகமாக கலந்துரையாடினர். பல்கலைக்கழக தோழர்கள் மத்தியில் கனவுக்கன்னியாக இருந்தவள் நீராஜா. இவனுக்கும் அவளைப் பிடிக்கும் என்றாலும் காதல் என்றெல்லாம் போனதில்லை. அவர்களது முதுநிலை மாணவரான பிறேமை அவள் காதலித்திருந்தாள். இருவரும் திருமணமும் செய்து கொண்டனர்.

“நீராஜா உன்கணவன் பிறேம் இப்ப எப்படி இருக்கான்? என்ன செய்யிறான்?”

“சஞ்சு. பிறேமுக்கும் எனக்கும் ஒத்துவரல்ல. நிறைய கருத்து வேறுபாடுகள். இரண்டே ஆண்டில் பிரிந்து விட்டோம்”

எப்படியும் அவள் இனி ஒரு நிரந்தரமான துணையை தேடிக் கொண்டிருப்பாள் என்கின்ற நம்பிக்கையில் அவளிடம் கொஞ்சம்

நெருக்கமாக பேசத் தொடங்கினான். “வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரே துணையுடன் வாழ்வதைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றாய் நீரஜா? நீரஜாவின் புருவங்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன.

“எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் தனிமனிதஉரிமை மற்றும் சுதந்திரம் இவைகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் இருவரிடையே மட்டும்தான் இது சாத்தியம். இல்லேன்னா ஒருத்தர ஒருத்தர் சகிச்சுற்று வாழ வேண்டியிருக்கும். அந்த வாழ்க்கை நரகமாக இருக்கும் அப்படி ஒரு விடயம் நடைமுறையில் சாத்தியமே இல்லைன்னு நினைக்கிறேன்” “நீரஜா என்னைப் பொறுத்தவரை வீடுன்னா வெறும் கட்டடமல்ல. மனிதர்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம். குடும்பமென்பது கணவனும் மனைவியும் இணைந்து குழந்தைகளை பெற்று வளர்த்து அவர்களை ஆளாக்கி வாழ்வில் நிறைவு அடைவது. அப்படி ஒருவாழ்க்கையை வாழனும் எண்டு நினைக்கிறன். அப்படிப்பட்ட ஒருதுணையைத்தான் தேடிக் கொண்டிருக்கன்” என்றான்.

சற்றுநேரம் அவனையே வினோதமாக பார்த்த அவள் “ஏய்! உன்ன மாதிரி ஆட்கள மாத்த முடியாது. உன்ன மாதிரியே வினோதமான தோழி ஒருத்தி என்அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கிறா. அவ பெயர் வைஷாலி. சரியான பத்தாம்பசலி. ஒருநாள் அவளை நான் உனக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறன். ஒருவேளை நீங்க ரெண்டுபேரும் சந்திச்சு ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் பிடிச்சிருந்தா திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்” என்றாள்.

சில வாரங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் இரவு உறங்கப் போகும் முன் சஞ்சயனின் தொலைபேசி சினுங்கியது. நீரஜாவிடமிருந்து அழைப்பு. “வணக்கம் சஞ்ச உனது வாழ்க்கைத் துணையைச் சந்திக்கும் நாள் வந்துவிட்டது நண்பனே! நாளை தயாராக இரு வைஷாலியை சந்திப்பதற்கு பொது மருத்துவமனைக்கு வந்துவிடு”

“என்ன? மருத்துவமனைக்கா? என்ன சொல்ற நீரஜா?”

“ஓம் சஞ்ச. வைஷாலியின் அப்பாவிற்கு உடல்நிலை சரியில்லை. மருத்துவமனையில் சேர்த்திருக்கு. வைஷாலிக்கு அம்மா இல்ல. தாயார் இறந்து விட்ட நிலையில் அவதான் தன் தந்தையைப் பார்த்துக் கொள்கின்றான்” சஞ்ச ஆச்சரியத்தில் உறைந்து போனான். இப்படி ஒரு துணைக்காகத்தானே அவன் காத்திருந்தான். தனக்குப் பொருத்தமான, வாழ்க்கை முழுவதற்குமான ஒரு துணையை சந்திக்க நேரும் நாள் வந்துவிட்டதா?

எப்படியும் அவளுக்கு தன்னைப் பிடிக்க வேண்டும். தன்னை நிராகரித்து விடக்கூடாது. என்கின்ற ஆதங்கம் அவனுக்குள் அதிகமானது. புத்தம்புது

உடையில் பளிச்சென்று தெரிந்தவன் முடிந்தவரை தன்னை அலங்காரப்படுத்திக் கொண்டு புறப்பட்டான். மருத்துவமனையில் வைஷாலியின் தந்தை அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த அறைக்குள் இருவரும் ஆர்வத்துடன் நுழைந்தனர். சஞ்சயனின் இதயத்துடிப்பு அதிகமானது. அறைக்குள் நுழைந்ததும் அவனது கண்களில் முதலில் பட்டது. கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த வைஷாலியின் தந்தை. அவரது முகத்தைப் பார்த்ததும் அவனுக்குள் அதிர்ச்சியோடு ஆச்சரியமும் சொல்லொணா உணர்வுகளும் ஏற்பட்டன. அது அவன் தன் வீட்டில் புகைப்படத்தில் மட்டுமே பார்த்திருந்த அவனது தந்தையின் திருமுகம்.

‘உனக்கு முகவரி தருவதேன்’

உனக்கும் முகவரி தருவதற்காய்
கார் மேகம் வரைந்து செல்லும்
வர்ணக் கோலங்கள்
நடுவேயிருந்து
உன் முகவரி தேடுகிறேன்

நீயோ!
வழி தெரியாமல்
வழிந்தோடும் நதியின் கரையில்
கானல் வரிகளை
காற்றோடு தூவிவிட்டு
காத்திருக்கின்றாய்

உன் கள்ளம் கபடமற்ற
அந்த மனதில்
நான் ஓட்டிக் கொள்வதற்காய்
காற்றுக்குள்ளும் நுளைந்து
உன்னைத் தாலாட்டிச் சென்றேன்
நீயோ அறியாதவனாயிருக்கின்றாய்

நதிக்கரைதான் உன் முகவரி என
நான் உணர்ந்ததால்
நதியில் மிதந்த பூவாய்

மிதந்து வந்து
உன் முகவரி கண்டேன்
ஓடும் நதியும்
உன்னைக் கடந்து போகையில்
எனக்காக சில நொடிகள்
தடுத்து நிறுத்தி நின்றதை
நீ பார்த்து விட்டும்

கல்லாய் அமர்ந்து
கானல் வரிகளோடு
விழி மூடிக் கிடக்கின்றாய்

நானோ!
உனக்கான என் முகவரியைத்
தருவதற்காய்

எத்தனை எத்தனை
பிறப்பெடுத்தேன்!
உனக்கு முகவரி தருவதற்காய்!
உனக்கும் முகவரி
தருவதற்காய்!

தேவக் வாசன் - நோர்வே

வடிகால்..

உனக்குச் சொந்தக் கருத்து
ஏதுமில்லையா?
மற்றவர்களின் கருத்துக்களை
அமைதியாக செவிமடுத்து
கவனமாக
கேட்கின்றாயே..
முரண்படுவதில்லையா?
எவ்வளவு பொறுமை
வேண்டும்!
மேற்கூறியவை
எது இளமைக்கால நண்பன்
என்னிடம் புகுத்திய
கேள்விகள்...

நிதானமாக நான் அவன் முகத்தை
நோக்கி கூறத்
தொடங்கினேன் பின்வருமாறு...

நான் ஏன் முரண்பட வேண்டும்?
ஒவ்வொரு மனிதனும்
தனது கருத்தை, ஆதங்கத்தை,
உணர்வுகளை பரிமாற,
வெளிபடுத்த சந்தர்ப்பம்
கிடைக்காமல்
மனதில் பூட்டிவைத்து

புழுங்குவதை நாம் அறிவதில்லை..
சரியான நேரம் கிடைக்காதா?
ஆதரவாக பேச, அண்ணங்களை
இறக்கிவைக்க
ஆள்கிடைக்காதா? என
அங்கலாய்கின்றார்கள்..
இன்னும் சொல்லப்போனால்

பொருத்தமான "வடிகாலை"
தேடுகின்றனர். அதை நாம்
புரிந்துகொள்ள
முயல்வதில்லை, பொறுமையில்லை.
அதை நான் சரியாக உணர்கின்றேன்...

வடிகாலின் இயல்பென்ன?
நல்லது, கெட்டது, கூளம், குப்பைகள்
எல்லாவற்றையும் கடத்துவதுதானே!
அதன்
செயல்பாடு தர்மம்தானே.

இதனால் வடிகாலுக்கு
ஏதும் பாதிப்புண்டா?

வடிகாலின் தியாகத்தை
எவரும் கொண்டாடுவதில்லை
என்பதற்காக அது தாழ்ந்து
போவதுமில்லை, தன் செயலை
நிறுத்துவதுமில்லை..

வடிகாலின் செயல்பாடு
நிறுத்தப்பட்டால் ஊர்
நாறிப்போயிடுமே.

உன்னதமான தொழிலைத்தானே
அது ஆற்றுகின்றது.
ஆற்றிவு படைத்தவனும்
தன் எண்ணங்களையும்
ஆசைகளையும் வெளிப்படுத்த
சரியான

வடிகால் கிடைக்காத
காரணத்தினாலயே,
"மனநிலை பிறழ்வு,
கோபம், வெறுப்பு, எரிச்சல்
என்பவற்றுக்கு ஆளாகின்றான்.

நான் ஏன் வடிகாலாக
இருக்கக்கூடாது, என்னால்
முடிந்த தர்மம் வெளியில்
தெரியாது செய்கின்றேன்..

அதிலும் வயதானவர்கள்
நிலைமையோ இன்னும்
பரிதாபம். பிள்ளைகளாகிய
நாம் அவர்களை எல்லா
செயல்பாட்டிலும் கட்டுப்பாட்டை
விதித்து மூலையில் ஒதுக்கி வைத்து
விடுகின்றோம்.

அவர்களின் உணர்வுகளை
புரிந்து தோழமையுடன்
உறவாடுவோம்..
முதலில் எமது வீட்டிலிருந்தே
தொடங்குவோம்.

எம் பெற்றோரை சுதந்திரமாக
விடுவோம். அவர்களோடு
உரையாடுவோம். அவர்களின்
விருப்பத்தை

அறிந்து நடந்து கொள்வோம். நமக்கும்
எந்நிலை காத்துக்
கொண்டிருக்கின்றது
என்பதை புரிந்து கொள்வோம்..
நண்பனின் முகத்தில்
என்நிலை புரிந்ததற்கான
அடையாளம் தெளிவாகத்
தெரிந்தது..

இப்போது என் எண்ணங்களையும்,
கருத்துக்களையும் நண்பனுக்கூடாக
இறக்கி வைக்க அவன் எனக்கு
வடிகாலாகினான்..

எனது மனசின் பாரம்
குறைந்து
உடல் இலேசாகி
இருந்ததை இப்போது உணர்கின்றேன்...

"அவா"
நொக்ஸ் ஹீத்
முஷார்

ஐந்தாம்தர புலமைப்பரிசில் தேர்வு

யாருக்குத் தேவை...??

திரு.நா.வி. நவீந்த்ராஜா

(முதுநிலை வீரவிரையாளர், பொதுப்பல் வீடம், பேராசனெப் பல்வலைக்கடிக்கம்)

எனது மகன் தற்போது ஐந்தாம்(5) ஆம் வகுப்பு படித்து வருகிறார், அவரது புலமைப்பரிசில் தேர்வு மதிப்பெண்கள் குறித்து பலர் என்னிடம் கேட்கின்றனர். அவர் புலமைப்பரிசில் தேர்வு எழுதவில்லை என நான் பதிலளித்தேன்.

இது பெரும்பாலானோரை ஆச்சரியப்படுத்தியது. ஏனெனில் இந்த தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் தேர்வு எதற்காக நடத்தப்படுகிறது என்பது நம்மில் பலருக்குப் புரியவில்லை. இந்த தேர்வு இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களுக்காக அரசாங்கத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது:

1) நன்கு படிக்கும் மாணவர் ஒருவர் பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய குடும்பத்தில் இருப்பவரானால், இத்தேர்வில் சித்தி பெறுவதன் மூலம் அரசாங்கம் வழங்கும் உதவித்தொகையை அவரது கல்விக்காக பெறமுடியும்.

2) திறமையான மாணவர் குறைந்த வளங்களைக் கொண்ட பின்தங்கிய பாடசாலை ஒன்றில் படிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில், தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் தேர்வில் சித்தியடைந்தால் நாட்டில் உள்ள சிறந்த பாடசாலை ஒன்றிற்கு அனுமதி பெறமுடியும்.

கண்டியின் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் ஒன்றான திரித்துவக் கல்லூரியில் (Trinity College) எனது மகன் கல்வி கற்கிறார் எனவே மேற்கூறிய இரண்டு நோக்கங்களில் ஒன்றுக்காகவும் எனது மகன் தேர்வு எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லை எனும்போது நான் இந்த தேவையில்லாத அதுவும் சமூகத்திலும், மாணவர்கள் பெற்றோர்கள் மனதிலும் பாரிய தாக்கங்களை தற்போது ஏற்படுத்திவரும் இந்த தேர்வை ஏன் எழுதச் சொல்ல வேண்டும்? திரித்துவக் கல்லூரியானது மாணவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் சுதந்திரம் அளிக்கிறது மாணவர் தேர்வை எழுத விரும்பினால் மட்டுமே பதிவு செய்து தேர்வினை எழுத முடியும்.

இது கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி செய்யும் ஒரு பாராட்டக்கூடிய விடயம். மற்றைய பெரிய பாடசாலைகளும் இதை பின் பற்றி தங்கள் பெரும்பாகத்திலுள்ள (பிரதேசத்தில் உள்ள) பின் தங்கிய பாடசாலை மாணவர்களுக்கான வாய்ப்பை அதிகரித்திட உதவிட வேண்டும்). எனவே, எனது மகன் தேர்வில் பங்கேற்க வேண்டாம் என முடிவு செய்தோம். எனது மகன் நான்காம் வகுப்பு அல்லது அதற்கு முன்பு படித்ததைப் போலவே பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பை முடிக்க போகிறார். அவர் வகுப்பில் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறார், பெற்றோர்களாகிய நாங்கள் அவரது கல்வி மற்றும் இணைப்பாடவிதான விடயங்களில் அவரது செயற்பாடுகளில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்த புலமைப்பரிசில் தேர்வில் எனது சொந்தம் பட்டறிவையும் நினைவுகூர்கிறேன். 1987 ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் தேர்வை (அப்போது இத்தேர்வு தரம் 6 இல் நடைபெறும்) பின்தங்கிய பாடசாலைகளில் ஒன்றான (அப்போது மிகவும் பின்தங்கிய பாடசாலை) புளியாவத்தை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் எடுத்தேன்.

நிச்சயமாக, நான் படிக்கும் போது என் பெற்றோர்கள் எனக்கு ஒருபோதும் சிரமம் கொடுக்கவில்லை, பல மேலதிக வகுப்புகள் சென்றதில்லை (ஆனால் இப்போது பல பெற்றோர்கள் அப்படி இல்லை, இது தற்போது பெற்றோர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமான மதிப்புக்குரிய தேர்வாக மாறிவிட்டது). புலமைப்பரிசில் தேர்வில் சித்தியடைந்து பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. ஆனால், என்னால் இருபத்தியேழு (27) நாட்கள் மட்டுமே அங்கு படிக்க முடிந்தது. என்னை மீண்டும் புளியாவத்தை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்படி எனது தந்தைக்கு ஒவ்வொரு நாளும் கடிதம் எழுதினேன்.

பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி ஒரு மிகவும் சிறந்த பாடசாலை. ஆனால் அந்த வயதில் எனக்கு அப்பாடசாலை பொருத்தமாக இருக்கவில்லை, நான் அதுவரை ஹட்டன் நகரத்திற்கு (எனது ஊர் தேயிலை தோட்டத்திற்கு அருகிலுள்ள நகரம்) கூடச் சென்றதில்லை. பன்னிரண்டு (12) வயதில் கொழும்பு எனக்கு புதிய சூழல், அப்பாடசாலையில் என் சக மாணவர்களை (அவர்களில் பெரும்பாலோர் மிகவும் பணக்காரர்கள், மற்றும்” பெரிய உருவம் உடையவர்கள்”), ஆசிரியர்கள், கட்டிடங்கள் மற்றும் சாலைகள், வாகனங்களைப் பார்த்து பயந்தே போனேன்.

சிறிது காலம் கழித்து சரியாகிவிடும் என்று என் தந்தை நினைத்தார், ஆனால் அவர் ஒவ்வொரு நாளும் நான் அழுதுகொண்டே எழுதி அனுப்பும் கடிதங்களை கண்டவுடன் இறுதியில் என்னை கொழும்பில் இருந்து அழைத்து சென்று மீண்டும் புளியாவத்தை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திலேயே

சேர்த்துவிட்டார். சாதாரண தோட்ட தொழிலாளியான எனது தந்தை அவரது வரம்பிற்கு மீறி தியாகம் செய்து என்னை பெரிய பாடசாலையில் படிக்க வைக்க நினைத்தார். நான் எப்படியாவது சிறந்த கல்வியை கற்றிட வேண்டும் என அவர் பட்ட துன்பங்களை மிகவும் அருகில் இருந்து பார்த்ததாலேயே என் அறிவிற்கு எட்டிய வரையில் என்னால் கல்வியில் சிறந்து பயணித்திட முடிந்தது.

என்னை எனது தந்தை படி படி என வற்புறுத்தியதில்லை, மாறாக நான் நீண்ட நேரம் இரவில் கண்முழித்து படிப்பதை பார்த்து என்னை சீக்கிரம் படுக்க சொல்லியே சொல்வார். எனது மிகப்பெரிய பலமே என் தந்தையின் அர்ப்பணிப்பு தான். அவரைப் போல ஒரு 50% ஆயினும் எனது மகனுக்கு நான் ஒரு தந்தையாக இருந்தாலே பெரிய விடயம்.

எனது கல்விப் பயணம் புளியவத்தை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் இருந்து மீண்டும் தொடங்கியது, இப்போது நான் எனது கனவிலும் நினைத்திராத ஒரு இடத்தில் இருக்கிறேன் என்பதே உண்மை.

பிள்ளைகளுக்கு இந்த புலமைப்பரிசில் தேர்வின் மூலம் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் மிகவும் கடினமான சுமையை கொடுக்கிறார்கள். புலமைப்பரிசில் தேர்வு ஒரு சிறந்த வியாபாரமாகவும் மாறிவிட்டது.

உண்மையில், குழந்தைகள் இன்னும் இந்த சுமையை புரிந்து கொள்ளும் அளவு முதிர்ச்சி அடையவில்லை. எனவே, தரம் 5 புலமைப்பரிசில் தேர்வு தொடர்பில் பிள்ளைகளுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டாம் என பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பாடசாலைகளுக்கு நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் பிள்ளை சித்தி அடைந்தாலும் அல்லது தோல்வியடைந்தாலும், கல்வியின் பெறுமதியை பற்றிய அவர்களின் புரிதல் காலப்போக்கில் தெரிய ஆரம்பிக்கும்.

கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் சூழலை அவர்களுக்கு உருவாக்குங்கள்.

பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், பெரியவர்கள் மற்றும் பிறருக்கு மரியாதை கொடுப்பதன் முக்கியத்துவத்தை அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுங்கள், ஏனெனில் இந்த பண்புகள் அவர்களின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி மற்றும் கல்விக்கு மிக முக்கிய பங்களிக்கும்.

Special Thondoori Cuisine

DELICIOUS FOOD SERVICE

077 551 5510

**HOT
PRICE**

Shakthi Fresh Milk & Grocery
No. 01, Power House Road,
Thiruvallur, Tamil Nadu 601 005
077 662 0000 / 075 375 8881
GreenTulsi
THE TASTE OF 2020

**Order
now!**

☎ 077 551 5511 / 026 225 5510 / 077 551 5510
♀

இந்த விளம்பரத்தை கொண்டு வரும் வாடிக்கையாளருக்கு
10% விலைக்கழிவு வழங்கப்படும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்...

தரணியெங்கும் தமிழ் பரப்பும்
இது உங்கள் வானொலி ஜேர்மன்

யோகம்திலகேஷ்

FM

அமரர் அவைத் தென்றல் வல்லிபுரம்

திலகேஸ்வரன்

சிரேஸ்ட் அறிவிப்பாளர்
வானொலி ஸ்தாபகர்

திருமதி.சுபஜிதி

வானொலி பணிப்பாளர் // நிகழ்ச்சி
ஒருகிணைப்பாளர்

24 மணி நேரமும்
நமது வானொலியை
கேட்டு மகிழ

RJ டக்ஸ்டர்

RJ மேதை

www.yokamthilakesh.com

Organized by: Yokamthilakam Foundation
yokamthilakam.org | aavanthilakam.org